

Ne učimo se za šolo, marveč za življenje. Seneka

Iskrene čestitke vsem šolarjem ob zaključku šolskega leta 2018/2019!

DEVETOŠOLCI SMO SE POSLOVILI

Dokler imamo spomine, obstaja preteklost; dokler imamo upanje, nas čaka prihodnost; dokler imamo prijatelje, je lepa sedanost.

Devetošolci Osnovne šole Markovci smo se poslovili in odšli v svet. Našo generacijo je sestavljalo 38 pridnih, delavnih in poštenih učencev, ki smo se nadvse radi povesečili. Vsakega izmed nas zaznamuje neka posebnost. Imamo različne cilje in poti, vsi pa si želimo le eno: odrasti s posebnimi ljudmi ob strani in ustvarjati lepe spomine.

Ob koncu šolskega leta smo se devetošolci malo pošalili in si podelili priznanja za lastnosti, ki nas delajo edinstvene. Priznanja so dobili: Marko Bezjak za največ klikov na računalniški miški na sekundo, Primož Dvoršak za prepoznavno velikost, Anej Florjanič za izvirne izjave, Neža Forštnarič za najboljšo vratarko naše generacije, Vid Galun za postavljanje duhovitih vprašanj, Marko Gaiser za najbolj prikupno zmedenega učenca, Blažka Horvat za vedno

KOLENDAR DOGODKOV

(julij, avgust, september 2019)

sobota, 6. julij, ob 16.30, pri gasilskem domu v Prvencih: Od setve do peke, prikaz žetve kot nekoč, organizator: PGD Prvenci-Strelci

torek, 9. julij, od 7. do 11. ure, transfuzijski oddelek Bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj: krvodajalska akcija

petek, 26. julij, ob 19. uri, pri gasilskem domu v Stojncih: Aninska noč v Stojncih (Dražen Zečić, Ansambel Upanje), organizator: PGD Stojnci

sobota, 27. julij, ob 19. uri, pri gasilskem domu v Stojncih: Aninska noč v Stojncih (Poskočni muzikanti), organizator: PGD Stojnci

torek, 6. avgust, od 7. do 11. ure, transfuzijski oddelek Bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj: krvodajalska akcija

sobota, 17. avgust, ob 16.30, Športni park Prvenci: 3. dobrodelno tekmovanje v peki ciganskih pečenk, organizator: PGD Prvenci-Strelci

nedelja, 18. avgust–petek, 23. avgust, Markovci: 11. mladinski glasbeni tabor, organizator: KUD Markovski zvon

8. september, ob 10. uri, cerkev sv. Marka: mali šmaren, praznovanje 230. obletnice župnije in 200. obletnice župnišča (mašuje mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikel)

junij-avgust: Turistično društvo Občine Markovci bo ocenjevalo okolice domov in poslovnih objektov v naši občini

Organizatorji prireditev si pridržujejo pravico do morebitnih sprememb.

nasmejana osebo, Tomi Horvat za izjemno nalezljiv smeh, Jan Horvat za najboljše znanje o prizmah in piramidah, Nejc Jakomini za najhitrejšega govornika generacije, Lara Klinc za največkrat izgovorjeno besedo »aja«, Nejc Letnik za največ rešenih težkih primerov pri matematiki, Ajda Mikša za »drama queen« naše generacije, Vid Orovič za najzanimivejšega pesnika, Sara Petkovič za najbolj mirno osebo, Lea Roškar za najbolj čustveno osebo generacije, Melanija Strelec za čudovite pesmi in spise, Teodora Sitar za prepogosto zamenjano z Melanijo, Tajda Šešerko se je izkazala kot zanimiva pobiralka papirja, Barbara Tement za kreativnost, Gašper Vrtačnik za izvirne vice, Urban Amon za največkrat izgovorjen stavek: »Učiteljica, kaj lahko projekcijo malo bolj dol?«, Mojca Anžel za najpogostejši vzklík: »Kaj to danes pišemo?!«, Valentin Bolcar za najbolj optimistično razmišljanje, Blaž Bratuša za najbolj kvalitetno, ampak počasi opravljeno delo, Sara Cizerl za nerazumevanje navodil, Kristina Fi-

Beseda urednice

Spoštovani bralke in bralci,

počitnice! Najbolj so se jih razveselili šolarji, ki jim za dva meseca ne bo treba rano vstajati in se pripravljati na preverjanja in ocenjevanja. Verjamem, da se dopustov in počitka veselite tudi odrasli, saj človek potrebuje »odklop« od vse bolj natrpanega in stresnega vsakodnevnega urnika. In kje boste preživeli tistih par »odklopljenih« dni? Verjamem, da boste izbrali raznolike destinacije, ne pozabite pa, da je »odklop« lahko prijeten tudi v domačih logih. Sprehod ob naši mogočni Dravi, pa jutranji ali večerni sprehod ali kolesarska vožnja po kroni največjega umetnega jezera, prav tako po naših vaseh. Prav vsaka ponuja svoje koticke, kjer se lahko ustavimo, pozdravimo sorodnike ali znance, se okrepčamo v gostinskih lokalih ali na domačih kmetijah ... Ja, vse to in še veliko več ponujamo v naši korantovi deželi.

V roke vam polagamo drugo letošnjo številko občinskega glasila List iz Markovcev. Počitniška številka ponuja mnogo: poročamo o bogatem majskem in junijskem dogajanju in napovedujemo dogodke letošnjega poletja. V rubriki Zgodbe z naših podstrešij pišemo o mlinih in mlinarstvu, pa lovljenju rib nekoč. Za krajšanje brezskrbnih počitniških dni objavljamo dve potopisni zgodbi naših dveh mladih občank iz Kitajske in Maroka. Za prijetno razvedrilo pod hladno senco na domačem dvorišču je tukaj še nagradna križanka, katere gesli sta povezani z našo domačo občino. Trije izžrebančci pravihnih gesel bodo nagrajeni s kopalnimi kartami.

Naj bo poletje dolgo in polno prijetnih dogodivščin!

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je **petek, 6. september**. Vabljeni k oddaji in sodelovanju!

Alenka Domanjko Rožanc,
odgovorna urednica

deršek za največkrat posojeno domačo nalogo, Anja Hazimali za najmanjšo članico naše družine, Klara Kitak za največjo razredno klepetuljo, Viktorija Kolaric za dooolge spise pri slovenščini, Vita Koren za zanimive izjave, Eva Kostanjevec za največkrat narejeno domačo nalogo kar na avtobusu, Zala Kukovec za daleč »najdaljšo lejtngo« v naši generaciji, Alja Planinc za največ pogriženih kulic, Nejc Rožmarin za neprepoznavno pisavo, Danej Rižnar za najbolj »hiperaktivnega« učenca, Kaja Vajda za od-tavanost, Domen Tomažič za najbolj nerodnega učenca na vrteškem igrišču. Čeprav lahko te naše lastnosti uvrščamo med dobre ali slabe, smo – pravzaprav že bivši – devetošolci nanje ponosni, saj si nas boste morda prav zaradi teh lastnosti prijatelji za vedno zapomnili. Hvala vsem, ki ste nam pomagali postati pravi mladi odrasli.

Včasih ti uspe v življenju spoznati posebnega prijatelja. Nekoga, ki ti spremeni življenje le s tem, da je postal del tvojega življenja. Nekoga, ki te zna nasmejati do solz, nekoga, ki ti zna zbuditi občutek, da obstaja še vedno dobrota na tem svetu. Nekoga, ki te zna prepričati, da obstajajo vedno nova vrata, ko se stara zaprejo in samo čakajo, da jih odpreš!

Lea Roškar

Moja dežela, občinska prireditev ob dnevu državnosti

Na predvečer praznika, v ponedeljek, 24. junija, je v poročni dvorani Občine Markovci bila občinska proslava ob dnevu državnosti, katere organizacijo so prevzeli člani Kulturno-umetniškega društva KulTura Markovci.

Prireditev z naslovom Moja dežela je skozi prepevanje in prebiranje poezije na prav poseben način počastila domovino. Glavno vlogo večera so prevzela umetniška dela, glasba in poezija. Zdonela je naša Zdravljica, ki na tovrstnih dogodkih ne sme manjkati. Sledil je pozdravni nagovor podžupana, gospoda Zvonka Črešnika, za tem pa so neprekinjeno donele pesmi Ko-

mornega zbora Kor pod vodstvom Daniela Tementa in poezija, ki so jo med skladbami prebirali nekateri člani zbora. Tako smo med domovinsko obarvanimi skladbami slišali umetelne besede naših največjih pesnikov: Toneta Pavčka, Otona Župančiča, Karla Destovnika Kajuha, Ivana Minattija, Josipa Murna Aleksandrova ... Med pesmimi smo lahko slišali dve avtorski skladbi Daniela Tementa, pri katerih gre za uglasbljeno poezijo. Prva nosi naslov Nazaj pa jih ni, katere avtor besedila je general Rudolf Maister, druga pa Vračamo se, katere besedilo je napisala pesnica Mihaela Mravljak.

Kljub lepemu večeru so člani in člani Komornega zbora izrazili zaskrbljenost ob dejstvu, da tovrstne občinske dogodke že leta obiskuje tako malo število ljudi. Manjkajo tudi vidni in pomembni člani naše občine – svetniki, člani odborov in komisij ... Mar niso ravno oni tisti, ki bi naj sedeli v prvi vrsti in s svojo prisotnostjo počastili praznik naše domovine? ...

Skladbe Komornega zbora Kor, prepletene s tenkočutnimi interpretacijami poezije, so pričarale praznično vzdušje, ki si ga naša dežela ob svojem prazniku gotovo zasluži. Večer se je zaključil z verzi Toneta Pavčka:

Lepa je moja dežela.

Lepa do muke.

Samo tu gruli prsteno grlo rim.

Samo tu so tudi groze manj hude.

Samo tu lahko živim.

Neža Tement

Nam je kultura samoumevna?

Razmislek o Tednu ljubiteljske kulture 2019

Po Sloveniji se je v maju zvrstilo več kot tisoč kulturnih dogodkov. Pa ne zato, ker bi bil mesec maj tako primeren za take dogodke – letos je na sploh bil neprizanesljiv s kislim vremenom – pač pa zato, ker je že 6. leto zapored potekal vseslovenski Teden ljubiteljske kulture.

Projekt, katerega organizator je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, je zaživel z enim namenom – predstavljati ustvarjalnost v sodobni družbi in dati prostor ter podporo vsem ljubiteljskim kulturnikom, ki svoj prosti čas in energijo usmerjajo v ustvarjanje.

V Markovcih smo bili v Tednu ljubiteljske kulture zelo aktivni. Ampak ... nastopov, koncertov, predstav smo pri nas navajeni, kajne? Zdi se, kot da so nam postali že nekaj samoumevnega. Pa je to res? Je res koncert pevskega zbora, nastop folklorne skupine, predstava gledališke skupine, koncert pihalne godbe nekaj samoumevnega, enostavnega? Vam ob tem, ko vam pismonoša v roke preda vabilo na koncert, šine kdaj skozi glavo misel: "O, to

pa moramo iti pogledat, zagotovo so se zelo trudili."? Ljudje velikokrat vidimo le tisto, kar nam je postavljeno pred oči, malokrat pa pomislimo, kaj vse je v ozadju.

Izjemno ponosna sem na svoj kraj, ki ga mnogi kulturniki poznajo širom Slovenije. Zahvala tukaj gre predvsem pevske dejavnosti, ki je na izjemno visokem nivoju – ne pravijo nam zastoj, da smo slovenski fenomen! Kje v državi pa še lahko najdete kraj z manj kot 4000 prebivalci in 2 zboroma, ki dosegata vrhunsko državno raven? Odgovor – nikjer. V Tednu ljubiteljske kulture je Komorni zbor Glasis pripravil glasbeno-scenski spektakel 'Musica Noster Amor', ki je obiskovalce pustil brez besed in sprožil stoječe ovacije. Koncert, za katerega je vsak pričakoval klasično izmenjevanje zborovski skladb z vmesnim veznim tekstom, je bil vse prej kot to. Doživetje luči, giba, pisne besede, instrumentalne in seveda zborovske glasbe. Hvalospev glasbi, naši ljubezni.

Letos smo lahko bili priča tudi premierni predstavi gledališke sekcije, ki je

v našem kraju zaživela po mnogih letih. Mladinci so se zbrali na kupu, usmerili moči v skupno delo, se opogumili in se predstavili na odru – in to v času, ko jih s takim veseljem le zmerjamo, da ne znajo nič drugega, kot viseti na telefonu, da se ne znajo več družiti in da jih nič ne zanima. Kam pridemo s takim razmišljanjem? Če bomo tako nanje gledali, potem bodo slejkoprej o sebi začeli tako razmišljati tudi sami. A še so ljudje, ki razmišljajo drugače in so ustvarili platformo, gledališko sekcijo, v kateri lahko mladi izražajo svojo ustvarjalnost, se družijo v dobrem okolju, rastejo v razgledane in empatične ljudi.

Praznovanju kulture so se pridružili tudi člani Moškega pevskega zbora Markovci. V Markovce so v goste pripeljali izjemni moški vokalni zasedbi, ki smo jim mnogi prisluhnili prvič. Znova so nam razširili glasbena obzorja – kakšna sreča! Občudovanja vredna je bila tudi gesta, ko so posebej izpostavili in pozdravili bivše člane zbora, ki ostajajo pripadniki in podporniki njihovega udejstvovanja. Da ne omenim, da

je večina prireditev še brezplačnih. Brez da bi karkoli od vas zahtevali, kulturniki dajejo na razpolago svoj čas, sposobnosti, znanje, čustva.

A glej ga zlomka, kakšni Slovenci bi pa bili, če ne bi okrog letali tudi zlobni jeziki? Taki, ki na primer vidijo ustanovitev nove sekcije le kot "dodatne točke za občinski razpis". Ali pa tisti, ki po lastni nevedni subjektivni presoji odrekajo možnosti drugim izključno "iz principa". A prav tem zlobnim jezikom povem, da še nikoli ni nič dobrega prišlo iz visoko ograjenih vrtov, iz katerih gledate na druge. Na koncu pa vsi radi obiščemo kulturno prireditev, saj je vljudno biti kulturni, a najbolj je kulturni tisti, ki rad se v javnosti pojavi, predvsem na prireditvi ali na proslavi, kajne?

Hvala vsem, ki podpirate iskreno kulturo in dovolite, da se vas udejstvovanje ljubiteljskih kulturnikov dotakne – to je bistvo vsega.

Nika Rožanc

30 let Zmajarskega kluba Lastovka

V soboto, 25. maja, je Zmajarski klub Lastovka obeležil 30 let svojega delovanja na vzletno-pristajalni stezi v Prvenjih z organizacijo letalskega srečanja. Najprej so v kratkem slavnostnem programu predstavili kroniko kluba in podelili zahvale za dolgoletna sodelovanja, kot slavnostni govornik pa je goste nagovoril župan Občine Markovci Milan Gabrovec. Po uradnem delu srečanja je sledil pester letalski šov, ki je trajal celo popoldne. Sodelovanje so izkazali člani Aerokluba Ptuj s svojimi padalci, športnimi in jadralnimi letalom, Aeroklub Prlek Ljutomer z ultra lahkim letalom, testni pilot za žirokopterje iz Avstrije Martin Koller, modelar Jože Kramberger in seveda člani domačega kluba Lastovka. Svoje spretnosti je pokazal tudi akrobatski pilot Peter Podlunšek iz Murske Sobotice.

Člani Zmajarskega kluba Lastovka so s srečanjem postavili nov mejnik v svoji zgodovini. Slednji za njih ne pomeni konca, marveč stopničko za naprej. Sledijo namreč svoji želji po novih dosežkih, znanjih, novih poznanstvih in novih sodelovanjih. Tudi v prihodnje želijo redno vključevati Občino Markovci, s katero uspešno sodelujejo že več 15 let in jo s ponosom predstavljajo kot svoj dom tako na nacionalnih kot tudi mednarodnih letalskih prireditvah. Za vso podporo, ki jim jo nudi Občina Markovci, se še enkrat iskreno zahvaljujejo.

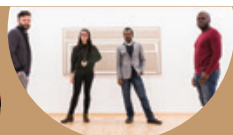
Tina Lah

FESTIVAL
Arsana

11. FESTIVAL ARSANA

SVETOVNA GLASBENA DOŽIVETJA / WORLD MUSIC EXPERIENCE

Najstarejše slovensko mesto se vsako poletje spremeni v svetovno stičišče glasbenih umetnikov s celega sveta, kjer koncerte vrhunske klasične, jazz, etno, world, rock, instrumentalne in vokalne glasbe dopolnjujejo še mednarodni glasbeni kampi, otroški festival, umetniške razstave, kulinarčni dogodki in gledališke predstave. Festival Arsana je že 11. leto pomemben del ptujskega poletnega dogajanja in iz leta v leto raste, z njim pa tudi kvaliteta in raznovrstnost nastopajočih. Letos traja skoraj dva meseca, z vrhuncem konec julija.

Če ste slučajno zamudili spektakularen začetek festivala z Opernim večerom na Panorami, imate vse **do 27. julija 2019** čas, da ujamete svoj poletni trenutek na Ptuj med več kot 80 dogodki!

VRHUNCI 11. FESTIVALA ARSANA 20. - 27. JULIJ 2019, PTUJ

STEFAN MILENKOVICH (ZDA, SRB)
Sobota, 20. julij 2019 ob 20.30
Dvorišče Minoritskega samostana

TADEJ TOŠ STAND-UP SHOW
Ponedeljek, 22. julij 2019 ob 20.30
Dvorišče Dominikanskega samostana

VOKALNI VRHUNEC POLETJA TAKE 6 (ZDA) (10 x grammy award) **Nedelja, 21. julij 2019 ob 20.30** Dvorišče Minoritskega samostana

Ameriška a capella skupina Take 6 velja za skupino z največ grammy nominacijami v zgodovini. Gre za edinstveno zasedbo šestih izjemnih in prefinjenih glasov, združenih v kristalno harmonijo, ki nas popelje v čudoviti svet gospela, R&B-ja, jazza in popa.

Nastopali so z glasbenimi velikani, kot so Stevie Wonder, Ella Fitzgerald, Ray Charles, Whitney Houston in drugi. O njihovi veličini priča tudi dejstvo, da so bili izbrani za prvo zasedbo, ki je nastopila na Kubi po otoplitvi odnosov z ZDA. Od leta 2014 so častni člani Glasbene dvorane slavnih gospela.

MUZIKAL DOMIŠLIJE IZ HARMONIJE
Sreda, 24. julij 2019 ob 20.30
Dvorišče Minoritskega samostana

BOŠTJAN GOMBAČ & ALL STARS ORCHESTRA
Četrtek, 25. julij 2019 ob 20.30
Dvorišče Minoritskega samostana

QUEEN REAL TRIBUTE BAND
Petek, 26. julij 2019 ob 21.30
Dvorišče Minoritskega samostana

TABU AKUSTIK
Sobota, 27. julij 2019 ob 21.30
Dvorišče Minoritskega samostana

JURE PUKL & MELISSA ALDANA QUARTET (ZDA, SLO, CHL)
Torek, 23. julij 2019 ob 20.30
Dom kulture Muzikafe

ZAGREBŠKI KOMORNI ORKESTER (HR)
Četrtek, 25. julij 2019 ob 19.00
Slavnostna dvorana Ptujkega gradu

DENISE DANTAS QUARTET (BRA, ITA, SLO)
Petek, 26. julij 2019 ob 20.00
Atrij hotela Mitra

NIKA GORIČ (SLO, FRA)
Sobota, 27. julij 2019 ob 19.30
Slavnostna dvorana Ptujkega gradu

Življenje po petdesetem v Moškem pevskem zboru KD Alojz Štrafela Markovci

V lanskem letu je markovski moški pevski zbor praznoval 50. obletnico obstoja in nekoliko pričakovano je zbor po jubilejnem koncertu zapustilo nekaj pevcev; nekateri med njimi so bili v zboru že od samega začetka, od daljnega leta 1968.

Kljub nekaterim pričakovanim in tudi nepričakovanim odhodom pa vsekakor nismo pričakovali, da bo naše vrste zapustilo kar 14 (!) pevcev. Občutek na prvi septembrski pevski vaji je bil za nas zelo nenavaden, pogled na dobro razredčene vrste je v nas vzbujal mešane občutke. Takoj smo vedeli, da bo to leto predstavljalo mejnik v naši bogati zgodovini. Kljub zdesetkani zasedbi smo na prihodnost gledali pozitivno in z optimizmom. Optimistično razpoloženje med nami je postalo še večje, ko so praznino v naših vrstah zapolnili novi obrazi.

Vrste smo zapolnili z novimi pevci, prišlo jih je kar devet. Po prihodu novih pevcev naš zbor po novem šteje 29 pevcev. Zaradi številnih prihodov smo si kaj hitro zadali cilj, da nova zasedba glede

na občutno pomladitev doseže ali se vsaj približa nivoju zasedbe iz preteklih let. Vedeli smo, da bo za uspešne nastope potrebno opraviti zadostno število vaj. Ob rednih tedenskih vajah, ki pri nas trajajo nekje dve uri in pol, pa smo letos izvedli tudi »delovno soboto« in tridnevne intenzivne vaje, ki smo jih izvedli v mesecu marcu na slovenski obali, v Strunjanu. Vsekakor so bile najbolj koristne prav te, saj so bile intenzivne v pravem pomenu besede. V to smo se še bolj prepričali po zelo uspešnem nastopu na Večerni pesmi, kjer smo ponovili lanskoletni uspeh in se ponovno uvrstili na regionalno raven. Po uspešnem in hkrati premiernem nastopu nove zasedbe MoPZ Markovci na Večerni pesmi, smo se lahko še bolj sproščeno pripravljali na prihajajoča nastopa: na srečanje pevsko-glasbenih skupin naše občine in na naš tradicionalni koncert z gosti v mesecu maju, ki je bil v soboto, 25. maja, v veliki večnamenski dvorani v Markovcih. Z izvedbo letošnjega koncerta smo znova navdušili, saj smo ponovno uspeli privabiti številne pos-

lušalce; koncerta se je udeležilo okrog 500 obiskovalcev. Predvsem nas veselijo, da je med publiko ob naših že zvestih bilo kar veliko novih poslušalcev, kar je bilo nekako za pričakovati, glede na to, da naš najmlajši pevec sedaj šteje 18, najstarejši pa 54 let. Zelo smo veseli, da so se koncerta udeležili tudi vsi naši nekdanji pevci v spremstvu življenjskih sopotnic. Prav vsi so še v lanskem letu stali v naših vrstah. Prav poseben občutek je bil peti pred njimi, prepričan pa sem, da so tudi njihovi občutki bili posebni, saj so se prvič našega koncerta udeležili kot poslušalci.

Rdeča nit koncerta je bila tokrat nekoliko mediteransko obarvana. V sproščenem vzdušju smo se podali na novo pot, na pot po abrahamu, na pot polno novih idej in pričakovanj. Glede na prenovljeno zasedbo je bil temu primeren tudi naš repertoar. Med izbranimi slovenskimi pesmimi smo zapeli tudi nekaj dalmatinskih. V programu so se nam s podobnim repertoarjem pridružili gostje, Vokalna skupina Melos in Kvartopirci. Letošnja sezona je zagoto-

vo prelomna v našem zboru. S pomladitvijo zbora smo zadovoljni, lahko trdim, da so se nam ob pravem času pridružili pevci, ki bodo skupaj z nami, že izkušnjami, v prihodnosti tvorili kvalitetno zasedbo. V veliko veselje nam je, da so se vsi, ki so se nam v septembru pridružili, zelo dobro vključili v že obstoječo zasedbo in že po slabih desetih mesecih si upam trditi, da smo se odlično ujeli.

Velike zasluge za pozitivno vzdušje v zboru in obenem nesporno kvaliteto izvedbo pevskih vaj in nastopov pa ima tudi naš zborovodja Uroš Sagadin.

Tudi v naslednji sezoni, ki jo začnemo 2. septembra, se nadejamo še kakšnemu novemu obrazu med nami, zato bi ob tej priložnosti v naše vrste povabil vse, ki jim je moška zborovska glasba blizu. Pridružite se nam in skupaj bomo spisali nova poglavja v zgodbi o MoPZ Markovci.

Marko Kunčnik, predsednik KD Alojz Štrafela Markovci

Koncert vokalnega banda Acoustricks

V avli predmetne stopnje OŠ Markovci je v petek, 17. maja, zazvenel koncert vokalnega banda Acoustricks.

“Moja želja je bila, da našo skupino predstavim tudi domači občini in ljudem, ki tega sloga izvajanja glasbe ne poznajo dovolj dobro. Avle nismo napolnili, a smo zapeli in nastopili, kot da nas posluša cela občina. Hvaležni smo vsakemu posamezniku za podporo,” pravi Markovčan Valentin Zupanič, član vokalnega banda. In kdo je ta zasedba? Vokalni band Acoustricks deluje slabo leto dni. V skupini prevladujejo Štajerci, a vseeno vadijo v Ljubljani, saj se tam najlažje zberejo. Pričeli so s projektom Trije koncerti, ki so ga izvedli v zamej-

ski avstrijski vasici Zahomec, v Europarku v Mariboru in zaključili v ljubljanski kavarni Sputnik. Odzivi poslušalcev so bili pozitivni, zato so se odločili, da bodo nadaljevali. Delujejo kot Kulturno društvo Groove Enough in z veseljem nastopajo tudi na porokah, abrahamih, raznih prireditvah. V večini izvajajo znane skladbe slovenskih in tujih izvajalcev, za bolj razgiban repertoar pa so dodali še slovenske ljudske pesmi in irske melodije. “Smo mladi, ambiciozni, delovni in pridni ter živimo za dobro muziko,” še dodaja Valentin. Obilo uspeha jim želimo na nadaljnji poti!

VZ

Županova Micka v narečju

Igralska zasedba z režiserko in kostumografijo.

Polno župnijsko dvorišče.

Micka pospremi gospodo pred očeta.

Konjeniško društvo je s konjsko vprego predstavi dalo piko na i.

Drago, Marko in Glažek čakajo na Micko.

Jaka se boji, da bo prej umrl kot dobil Hanzeka za zeta.

V okviru prireditev Tedna ljubiteljske kulture se je odvijala premiera Županove Micke v narečju. Odigrana je bila 24. 5. s ponovitvijo 26. 5. in 31. 5. V prekrasnem ambientu in za ta čas zelo ugodnem vremenu so nam člani Gledališke sekcije KUD Markovski zvon resnično pripravili spektakel na prostem. Po ocenah organizatorjev si je prireditev v treh dneh ogledalo okrog 750 gledalcev. Izjemen obisk in to povsem zaslužno. Scena je bila vrhunsko pripravljena z ogromno igri primernih rekvizitov, čudovito lokacijo in kostumi. Celotno igro je popestrila konjska vprega Konjeniškega društva Nova vas. Žal je lahko vsem tistim, ki se prireditve niso udeležili. Županovo Micko sta v narečje priredili in režirali Silvija Cvetko Stolec in Marjetka Svenšek Kristovič. Da je potekalo vse tako kot je treba, je skrbel neumorni vodja gledališke sekcije Uroš Stolec s svojimi pomočniki. Igralski kader je vsekakor zgodba zase. Glede na starost igralcev in za večino njih premierno igranje na odru se lahko le veselimo njihovih novih podvigov. Trud, ki so ga v igro vložili, je bil poplačan z bučnim aplavzom publike in zelo prijetnimi odzivi na odigrano dokaj zahtevno igro. Ena izmed

Micka hoče nazaj svoj prstan.

Drago kliče Micko.

starejših obiskovalk je dejala: »Igro sem si ogledala dvakrat. Da, dvakrat in drugič sem še bolj uživala kot prvič. V naši mladosti je bilo tovrstnih iger veliko. Sedaj je res že mnogo vode preteklo od zadnje odigrane igre v Markovcih na prostem z domačimi

igralci. V moj spomin so privreli spomini na moje otroštvo. Le tako naprej. Drugo leto spet pridem.«

DM

Glasbeno-scenski projekt »Musica Noster Amor« (Glasba, naša ljubezen)

Komorni zbor Glasis ustvarja šesto sezono. Deluje pod okriljem Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon iz Markovcev, v njem pa prepeva 26 pevcev z bližnje in daljne okolice. Zbor, ki ga vodi dirigent Ernest Kokot, posega po vseh zvrsteh zborovske glasbe, od renesanse do glasbe napisane v sodobnem času.

V preteklih sezonah se je udeležil petih mednarodnih zborovskih tekmovanj, tekmovanj znotraj naše domovine ter drugih zborovskih srečanj. Vedno je dosegel odlične rezultate ter tako navdušil strokovne komisije in občinstvo. Postal je prepoznaven. Tako je ponesel svoje ime in ime lokalne skupnosti, od koder prihaja, po Sloveniji in izven njenih meja. Člani zbora so polni načrtov, idej in volje za prihodnost.

V mesecu aprilu letos so oblikovali kulturni program ob občinskem prazniku občine Markovci, v mesecu maju pa so se predstavili na območni reviji pevskih zborov »Kdor poje« v Ormožu, kjer so se po oceni strokovnega ocenjevalca uvrstili na državno raven.

Komorni zbor Glasis je v letih obstajanja večino časa posvečal različnim domačim in mednarodnim tekmovanjem, za vrhunec letošnje sezone pa so sklenili pripraviti nekaj za domače občinstvo.

V četrtek, 23. maja 2019, so v Dominikanskem samostanu na Ptuj pripravi večji glasbeno-scenski projekt, samostojni koncert, prerez glasbe skozi

zgodovino z naslovom »Musica Noster Amor« (Glasba, naša ljubezen), s katerim so do zadnjega kotička napolnili koncertno dvorano. Gre za izbran program skladb, napisanih od obdobja protestantizma do sodobnosti. Bogat pevski repertoar zbora, izbrana scena, solistični in instrumentalni vložki, interpretacija Igorja Samoborja, akustika prostora, igra luči ... vse to je nad vse navdušilo približno 400 obiskovalcev in

ni bilo posameznika, ki bi ostal ravnodušen. Stojče ovacije, solze v očeh in bučni aplavzi so povedali vse. Dodano vrednost je dalo projektu tudi to, da so ga člani zbora pripravili sami, razen korepetitorja na klavirju in izrazne plesalke. V projekt so bili aktivno vključeni tudi člani njihovih družin.

Po nadvse uspešnem koncertu pevci že zrejo novim izzivom naproti. Konec junija so se na povabilo Doma kulture

»Studentski grad« Beograd odpravili na dvodnevno gostovanje v Srbijo. S tem so zaključili pevsko sezono 2018/2019, septembra pa bodo znova poprijeli za delo, saj jih v mesecu novembru čaka regijsko, spomladi 2020 pa državno zborovsko tekmovanje Naša pesem v Mariboru.

Martina Horvat

Markovski PopKORn gostoval v Radljah ob Dravi

V soboto, 22. junija, je skupina PopKORn, ki deluje v okviru KUD Kultura Markovci, nastopila na koncertu Mestnega pihalnega orkestra Radlje ob Dravi pod vodstvom Dejana Kusa. Članice in člani skupine PopKORn so se na povabilo orkestra z veseljem odzvali, saj si štejejo v čast, da lahko nastopajo s tako kvalitetnim orkestrom, ki ne prekinjeno deluje že od leta 1926 in je v tem času nanizal že mnogo uspehov.

Kljub temu pa to ni prvo sodelovanje markovskih pevcev z Mestnim pihalnim orkestrom Radlje ob Dravi. Začetki segajo v leto 2006, ko je pihalni orkester nastopil v Markovcih, takrat

s Komornim zborom Kor, na koncertu Vrača se pomlad, na katerem so izvajali najlepše slovenske zimzelene uspešnice. V tistem obdobju je orkester iz Radelj ob Dravi vodil Daniel Tement, umetniški vodja skupine PopKORn in Komornega zbora Kor in po njegovi zaslugi je do tega sodelovanja tudi prišlo. Te vezi pa so pripomogle tudi za tokratno skupno koncertiranje, ki se je odvijalo v Radljah ob Dravi.

Članice in člani skupine PopKORn so se na koncertu predstavili v dveh sklopih: samostojno in skupaj z orkestrom. V svojem programu so predstavili dve avtorski skladbi Daniela Te-

menta – Oblak in Moli kdaj zame, ki jih pevci izjemno radi prepevajo, pa tudi pri publiku vedno pustijo velik vtis. Besedilo za skladbo Moli kdaj zame je napisala pesnica Mihaela Mravljak, ki prihaja iz Vuhreda pri Radljah ob Dravi. Prav zato je ta pesem v Radljah zvenela še lepše ... Nato so zapeli še svojo »himno« Življenje je lepo in večno Ne čakaj na maj. V skupnem delu so z orkestrom izvedli nekaj zimzelenih melodij – Kdo, Sonce pomladi, Viole v mojem srcu in Sonce.

Koncert je bil prvotno umeščen v romantično okolje radeljskega dvorca, vendar so ga organizatorji zaradi ne-

stabilnega vremena preselili v kulturno dvorano v Radljah ob Dravi. Čeprav je s tem premikom v dvorano koncert izgubil nekaj romantičnega šarma, ki ga dvorec premore, pa to ni vplivalo ne na obiskovalce in ne na nastopajoče, ki so pred polno dvorano z velikim užitkom nastopali in tako očarali publiko.

Zaradi več kot uspešnega sodelovanja in koncerta je zelo mogoče, da bo podoben koncert enkrat v prihodnosti odzvenel tudi v Markovcih. Morda že drugo leto aprila na letnem koncertu skupine PopKORn.

Neža Tement

OCPZ Zvonček na zaslužene počitnice

Letošnja pevska sezona je bila zelo uspešna tudi za Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček. V zboru je čez leto prepevalo več kot 35 otrok. Otroci so se učili novih pesmi, spoznavali nove načine petja in se ob vsem tem seveda zabavali. Nastop so imeli kar vsako nedeljo. Zapeli so namreč pri vsaki sveti maši, enkrat na mesec pa so izvedli tudi mladinsko mašo, kar pomeni, da so po naši domači cerkvi skozi celo mašo odzvanjali otroški glasovi ob spremljavi klavirja in kitare. Otroci pa niso prepevali samo pri mašah, ampak so s svojim petjem navdušili poslušalce na tradicionalnem božičnem koncertu in občinski reviji pevskih zborov (oboje je letos potekalo v organizaciji Kulturno-umetniškega društva Markovski zvon).

Otroci so se odpravili na zaslužen počitek, ob koncu poletja pa se jih bo večina udeležila že 11. mladinskega glasbenega tabora, prav tako v organizaciji domačega društva.

Veselim se zasluženih počitnic, hkrati pa vsi komaj čakamo, da vidimo, kaj nam bo prinesla nova sezona.

Rebeka Mikša

foto: arhiv
Zbrani mladi pevci na markovskem koru

Pesem zdaj zapojmo mi – in smo jo zares zapeli ...

Minevajo dnevi, tedni, meseci, leta ... Zvrstijo se razne obletnice; mnogih se radi spomnimo s posebnimi dogodki, ki jih potem vtisnemo v lastne spomine, morda o njih kdaj celo kaj zapišemo, da bi jih še bolje pomnili. Tako se je zgodilo tudi ob večeru – koncertu oz. večeru ljudskega petja in plesa, ki ga je v počastitev 45. obletnice sekcije Ljudskih pevk organiziralo Folklorno društvo Markovci. Bilo je v soboto, 9. februarja 2019, v mali telovadnici OŠ Markovci, že dan pozneje pa sem v svoj dnevnik (spremlja me že 20 let) zapisala naslednji tekst: Po dogovoru s hčerkama se pripeljejo po mene, z njima tudi Nia, moja pravnukinja; odpeljemo se na prireditev z naslovom V spomin Tereziji Maroh. Bila je lepa, res lepa prireditev z dobrimi gosti v bogatem programu. Helena je imenitno vodila, čustveno vodila (povezovala), naša Nia se je navdušeno zabavala ob pesmi »Draga sosedu, si vid'la moj'ga deda?«. O tem smehu, ki je tudi mene zapeljal v spontan smeh, bi morda bilo vredno povedati kaj več (no, naj bo, upam, da ne nihče zameril: ljudske pevke iz Leskova, ki so z izbranim programom obogatile našega, so z omenjeno pesmijo humorno nadgradile z začudenjem pevke: »Aja?«, kar pa nam je bilo vse zelo posrečeno, mnogim pa izzvalo sproščeni smeh

... Po koncu 2-urnega programa so zbrani zadovoljni in ponosni odhajali domov, sama pa sem se rada odzvala vabilu, naj ostanem na nadaljevanju, torej na družabnem srečanju v jedilnici šole. Prijetno se je bilo družiti z vsemi skupinami. Tu so bile poleg domačih ljudskih pevk še gostje – skupina Jezero pa Ljudske pevke iz Leskova, naši kopjaši, pevci kosci, grabljice PGD Markovci in še kdo; beseda je dala besedo, pesem je izzvala drugo pesem, pohvale in zahvale so (gotovo) našle dobro mesto, vse je bilo popolno .. Najprej: prisotnost svojcev drage Terezije Maroh (hčerki z družinami), njena vnukinja Helena, ki s pesmijo in besedo dokazuje »dedovanje«
babičinih talentov; pa priznanja vsem sedanjim »zabovskim pevkam«, še iskreno darilce iz rok Trezinih pravnukinj Mije, pravnuka .. Prav na ta večer se je med nami razširila vest, da je umrla spoštovana Liza Kostanjevec iz Bukovcev, Trezina sestra dvojčica (roj. Petek iz Nove vasi). Liza, pozdravite Trezo! In še koga, sem v mislih iskreno zaželela. Lep večer, čustveno doživetje, nastali so novi lepi spomini. Hvala zanje!

Karolina Pičerko

**LADINSKI
LASBENI
ABOR**
MGT

18. - 23. AVGUST 2019

NOV ZAČETEK

11

za lepši svet

KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŠTVO MARKOVSKI ZVON

Spoštovani občani/občanke.
Po lanskem jubileju letos nadaljujemo z našim, lahko rečemo uspešnim, že tradicionalnim projektom, ko se ob koncu poletnih počitnic zberejo mladi z namenom druženja in skupnega ustvarjanja glasbe.
Zato vas vabimo na naš ...

ZAKLJUČNI KONCERT

ob zaključku 11. Mladinskega glasbenega tabora

v četrtek, 22. avgusta 2019,
ob 19:30

na župnijskem dvorišču
v Markovcih.

V primeru slabega vremena
bo koncert v dvorani ZAF centra.

Vabimo vas tudi, da nas obiščete
katerikoli dan tabora in postanete del

DNEVNEGA DOGAJANJA.

Vedno smo veseli obiska, ki je prišel z dobrim in poštenim namenom.

Torej vsi, ki imate viška dobre volje, prostega časa, koš spodbudnih besed za ustvarjalce tabora, predvsem pa, če imate voljo in željo pomagati, VABLJENI.

Zgodbe z naših podstrešij

Mlini na reki Dravi

Cvetkov mlin (vir: www.etno-muzej.si)

Mlinarstvo spada med najstarejše obrti človeškega rodu. To je bila sprva dodatna aktivnost h kmetijski dejavnosti, šele kasneje se je razvilo v obrtništvo. Prevažanje žita in mlevskih izdelkov na daljavo je bilo nekoč praktično nemogoče, predvsem pa zamudno in drago. Umestitev mlinov v agrarno okolje je bila torej nujna. Naša občina je močno povezana z reko Dravo, reko, ki je prinesla veliko veselja (ribolov, kopanje, pogoni za žage in mline ...), pa tudi gorja (povodnji, utopitve). V začetku so izkoriščali različne vire pogonov mlevskih kamnov, od živine (voli), do vodnih virov, moči vetra. Šele kasneje so za pogon uporabili sprva paro in nato tudi elektriko. Gostota mlinov na reki Dravi je bila med obema svetovnima vojnama 2,2 mlina na kilometer reke Drave. Vsi mlini so bili že takrat vpisani v register. Po tem registru je zagotovo obstajal še vsaj en mlin na relaciji Zabovci-Stojnci, o katerem v tem zapisu ne bo govora.

Načinov izvedbe mlinov na vodi je več. Anton Melik je v publikaciji *Mlini na Slovenskem* (1953) zapisal: "Na Dravi od Ptuja navzdol in reki Muri so se razvili prav posebni plavajoči mlini. Plavajoči mlini so pravi veliki mlini, ki zares plavajo na reki. Z mogočnimi vrvmi in verigami ali obojim so pritrjeni na trdna oporišča na bregu, v ustrezni razdalji v smeri navzgor. Te vrvi morajo biti tako trdne, da kljubujejo slehernemu pritisku vode, ali ob normalnem mirnem toku ali ob najvišjem vodnem stanju, v najburnejši povodenski vodi. S tem, da je mlin s celoto svoje zgradbe postavljen v vodo, mu je omogočeno, da zares plava in se v plavajočem, a na mestu tako rekoč zasidranem stanju dviga in znižuje s kolebanjem rečne vode. Plavajoči mlin tako rekoč diha z vodo, zdaj je v nižjem, zdaj v višjem položaju, kakor odmerja vodni režim. Povodenj ga tedaj samo vzdigne v višji položaj, sicer se prav nič ne menja v njegovem stanju. Poglavitna preizkušnja sloni seveda na verigah in vrveh, s katerimi je plavajoči mlin pritrjen k bregu. Te morejo vzdržati pritisk burne reke ob povodnji. Na splošno srednjo povodenj plavajoči mlini dobro zdržijo, toda najhujše, katastrofalne povodnji jim morejo postati usodne. Posebej nevarno postane, kadar takšna katastrofalna povodenj nosi s seboj preveč plavja, izruvanih dreves, hlodov, podrhtih mostov

in podobnega, pa se nekaj tega zatakne ob plavajoči mlin ter nudi s tem deroči reki preveč uporišča. Zgodilo se je, da so v takem položaju verige ali vrvi odnehale in so plavajoči mlin odnesli valovi razdivjane reke."

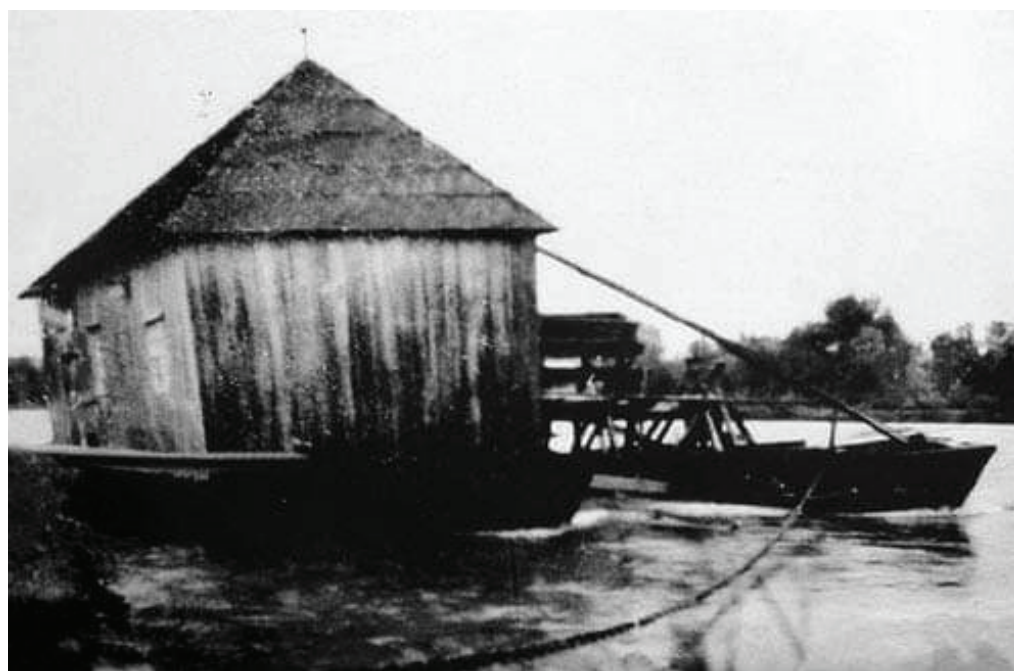
V Ptujskem listu najdemo na to temo zapis: "V noči dne 6. julija 1919 je odplaval in utonil mlin posestnice Lize Tement v Zabovcih vsled močnega viharja, ki je verigo, s katero je bil pripet, odtrgal. V mlinu je bilo 4500 kg različnega žita spravljenega. Škoda se ceni na mlinu samem okrog 30.000 K (K-krona). Zavarovana je bila Liza Tement le proti požaru za 2.000K." V Ptujskem listu št. 16 (20. julij 1919) je podrobneje zapisana zgodba o tej nesreči z naslovom: Sreča v nesreči ali potopljeni mlin v Zabovcih. O tej resnično ganljivi zgodbi več v kateri od naslednjih števil.

Med drugo svetovno vojno so Nemci izdali serijo razglednic gradov na Spodnjem Štajerskem, med njimi je tudi razglednica Borla, ki ga je založila družba Marburger Verlags-Druckerei. Razglednica prikazuje že znan pogled na Borl preko Drave, pozornost pa nam vzbudi mlin na dravskem bregu, ki ga na starejših razglednicah ne najdemo. Po spominih domačinov naj bi šlo za Cvetkov mlin, ki je deloval še precej let po koncu 2. svetovne vojne. Na hrbtni strani razglednice, ki ni bila odposlana, je nemški napis: Ankenstein mit der Drau. O mlinih na našem področju zagotovo ve daleč največ še edini danes delujoč mlinar v naši občini, Vladko Korošec iz Zabovcev. Ob pogovora z njim kar hitro zaznaš, da je na svojo prehojeno pot mlinarja in svojo rojstno vas Zabovci izjemno ponosen.

Vladko Korošec: Prvi zapisi o delovanju Koroščevega mlina na vodi segajo v leto 1919. Seveda ni bil edini mlin na vodi v Zabovcih, zraven njega je bil še Mlinarjev mlin. Delo v mlinih je bilo težko. Vso zrnje in moka se je nosila po brveh do mlina in nazaj. Pšenice je bilo v tistih časih zelo malo. V glavnem se je mlelo žito in koruza. Žito že zaradi tega, ker je bilo večina hiš kritih s slamo. Veljalo je pravilo: mlel si svoje zrnje. Torej, kar si prinesel, smo zmleli in si to tudi odnesel. Mline smo selili, saj se je tok reke Drave nenehno spreminjal. Velika povodenj je lahko popolnoma spremenila tok Drave. Posledično smo od lastnikov

Vernikov mlin v Stojncih. Slika je najverjetneje nastala med obema svetovnima vojnama. Določeni deli mlina so bili odprodani v mlin Korošec (vir: www.etno-muzej.si).

Mlinarjev mlin na Dravi v Zabovcih leta 1939 (fotografija je last Danice Tement)

Slika 4: Koroščev mlin med leti 1945-1948 (fotografija je last V. Korošca)

zemljišč potrebovali uslužnostno pravico za dovoz zrnja do mlina. S prihodom elektrike v naše kraje leta 1939 je oče pričel z gradnjo obstoječega mlina na električni pogon. Star mlin na vodi je bil odprodan Cvetkovim (torej mlin na fotografiji je dejansko Koroščev mlin, preseljen pod grad Borl še pred začetkom druge svetovne vojne). Električna je bila le iz enega transformatorja in je napajala le vasi Markovci, Zabovci in Novo vas. V ostalih vaseh elektrike še ni bilo. Posledično so pričeli propadati vsi ostali mli-

ni, saj so bili nekonkurenčni mlinom na električni pogon. Enako tudi Vernikov mlin v Stojncih (na prostoru, kjer je danes nogometno igrišče), ki je bil največji in najmodernejši mlin na reki v tistih časih. Določene dele mlina je oče kasneje odkupil od Vernika in smo jih namestili v naš mlin. Leta 1948 so mlin nacionalizirali. Leta 1960 sem ga odkupil nazaj od takratnih oblasti in smo ga postopoma modernizirali do oblike, kakršna nam je poznana danes.

DM

Zgodbe z naših podstrešij

Ribe so skozi zgodovino v naših krajih predstavljale zelo pomemben prehranski dodatek. V vsaki vasi je bil kdo, ki je bil »specializiran« za ribolov. Ob veliki vodi, ko so ribe bližje obrežju, je bilo rib vedno na pretek za vse v vasi. V pozabo izginja lovljenje z mrežo oziroma »šero«, saj je tovrsten ribolov danes popolnoma prepovedan. Mreže so si pletli sami iz materialov, ki so jih v različnih obdobjih imeli na razpolago. Priloženi fotografiji sta nastali pred 2. svetovno vojno v Novi vasi pri Markovcih. Lastnik fotografij je S.V.

Jaka Ciglar (Ilgov Jaka) lovi ribe z mrežo (šero) na reki Dravi. Do 2. svetovne vojne je imel dovoljenje (ribiško karto) od Ribiške družine Ptuj za lovljenje rib z mrežo. Po 2. svetovni vojni je postal tovrsten ribolov prepovedan, zato je Jaka protestno izstopil iz Ribiške družine Ptuj.

Mreža (šero) od blizu. Mreža se je potopila v vodo. Riba, ki je priplavala nad njo, se je pri dvigu mreže iz vode ujela. Za ribolov so potrebni nenehni dvigi in spusti mreže v oziroma iz vode, kar je precej bolj utrudljivo od klasičnega ribolova, ulov pa je bil neprimerno večji.

(Privzeto po Ptujskem listu, politično gospodarski tednik; Ptuj, 20. julija 1919)

Sreča v nesreči ali potopljeni mlin v Zabovcih (resnična zgodba)

V Zabovcih ob Dravi sta dva mlina: Koroščev in Tementov. Dne 7. julija zvečer, ko je Drava nekoliko narasla, vsled velikega deževja, zgodila se je v Zabovcih pri Tementovem mlinu nesreča. V mlinu na dva kolotoča ali tečaja je bilo okoli 300 žakljev raznega kmečkega zrnja. Mlin je stal na obrežju ob Dravi na dveh ladjah, ki sta bili že obe stari in prhli, vsled česar je uhajala vida v nje, in je bilo treba vsak dan vodo izplati.

Dotični usodepolni večer je šel sin, ki je imel mlin na oskrbi vasovat. Vodo iz čolnov je izplal ter se smatral rešenega vseh skrbi. V mlinu je bil kmet iz Spuhlje ter si mlet svoje žito.

Močno je spal na trdnih mlinskih tleh, tekoči mlin pa mu je igral najlepšo godbo. Imel je težke sanje. Sanjalo se mu je, da hodi nekdo s težkimi koraki okoli njega in se mu približuje. Uiti mu je hotel, a ni se mu dalo. Težko je sopesel in se hotel obraniti prihajajočega. - Mlin na en tečaj pa je šel svojo pot naprej. Kamenje se je vrtilo in drobilo žito.

Kmeta so njegove težke sanje zbudile k življenju. To je bila njegova rešitev. Še ena minuta in zgubljen bi bil v valovih Drave.

Prebudeč se in rešen težkih sanj, je skočil kvišku, mileč, mlin leti prazen...! Hitrih nog gre pogledat k kašti, če še teče zrnje pod kameje. Pa komaj je zgo-

raj in se prime z lučjo v roki za sipalnik, tedaj pa pade mlin v globočino ... Voda se vsuje skozi okna, vrata, vse odprtine ... in že sega možu do ramen. V mlinu se vse dviga in plava, buči, grmi, poka in treska... valovi vode gredo više in više, mlin se potaplja. Kmet-mlinar: "po tebi je", si misli! "Zadnja ura ti bije ... ! Toda ne, samo umreti ne! Reši se, pa kam ...? Na streho!" Dvigne se na vsipalnik, voda za njim! Halo; vrat je že zunaj vode, mogoča je rešitev. V levi roki luč, z desnico se oprijemlje naprej, dviguje više in više- pa hitro, sicer je potop ...!

Pride na kašto, blizu je strehe, ki je krita z lesenimi ploščami. Hitro pograbi par teh plošč odrine in zmeče v stran, napravi si luknjo, dosti je velika, da se prerine skozi telo, in kvišku spet. Kakor pravi Sokol, se vzpne z eno roko na tramena,- v levi roki še vedno luč in rešitev je blizu... na strehi! Mlin se je ustavil, pogreznil tako, da je komaj še streha zunaj. Valovi Drave se zaganjajo ob mlin in ga trgajo kakor volkovi svojo žrtev... Deske se lomijo, trami pokajo, vse hrešči pod siromakom, ki je prestal prvi najhujši boj za svoje življenje. Sedaj pograbi ladjo in mlin valovi, dvignejo vse, mlin plava proti sredini Drave, proti globočini, gubeč se med potjo vse, kar so odrhljali burni, peneči valovi naraš-

čajoče Drave. Mož na strehi kliče, vpije, kriči: Na pomoč! Bobnenje jeznih valov udoši njegov glas. Mož vpije še bolj, kriči, kolikor mu da duša! Uvidel je, da je sedaj drugi boj za njegovo življenje. Če dojde še pravočasno pomoč, ako jo dokliče, tedaj je še rešen ...

Z lučjo v roki se oprijemle krčevito strehe, tramov in gleda že obupno v temno noč! Nastal je vihar in mu ugasnil luč, zadnjo potnico zvezdo in kažipot njegovim rešiteljem!

V sredi Drave je otok. Ob tega se butne plavajoči mlin in se prevrne. Streha zdrkne z mlina in pade v valove. Mož obenem z njo. Oba plavata naprej v pogubo! Še enkrat zakriči mož- pa njegov glas je glas vpijočega v pušca-vi. Upade mu pogum in up na rešitev, kmet mlinar se je udal v svojo usodo.

Ko se vrši to na razburkanih valovih Drave, stoji fant mlinar pod okencem dekleta. Najbližji sosed je slišal je slišal krik, videl luč, pritekel bližje in videl grozoto! Hitro je poklical vse najbližje ljudi na pomoč. Kmalu so bili vsi na mestu. Odpeli so čoln, ki je bil blizu mlina in hajd,- vsi korajžni, za plavajočim mlinom: noseč rešitev kmetu mlinarju.

Poslali so tudi takoj glas fantu na vas. Klic: "mlin plava po Dravi!" še ga ne spravi kvišku. Zaljubljenec si misli: to je šala, ljubezen mi hočejo kaliti! Pa klic je

postal obupnejši, žugajoč! Zaljubljenec je postalo vroče ob misli, da mogoče le ni šala in beži k mlinu. Videl je resnico,- svojo nesrečo. Na ljubezen dekleta je s tem pozabil. Vzbudila se mu je ljubezen do svoje matere-vdove. Brž k njej, da ji pove na lahko nesrečno zgodbo in jo potolaži. Mati pade v nezavest ob grozni novici. Ta nesreča! Vzela ji je vso premoženje. Trdno drži sina v objemu, hoteč ga zadržati, da še njega ne zgubi. Pa sin je izročil mater drugim ženskim rokam, dobrim sosedinjam v varstvo in stekel za mlinom, hoteč rešiti, kar se še da! Rešitelji v čolnu so se spustili v deročo Dravo zgubili so sled. Čoln ženejo v vso nadčloveško močjo, kljuboč vsem valovom in smrtni nevarnosti dol po Dravi, hoteč najti mlin in mlinarja.

Eno uro po Dravi poleg Novevasi pod Sv. Markom je plavala še streha in kmet ž njo. Rešitelji po vseh naporih popolnoma izmučeni, premočeni, že brez upa zmage, konečeno našli potapljačo streho in kmetiča-mlinarja še čilega in zdravega.

Rešili so ga, že smrti posvečenega. Ko so ga pripeljali k obrežju je bilo veselje na vseh obrazih! Le mlad mlinar in njegova mati sta imela rosne oči. Zgubila sta vso premoženje. Pa še ne samo svoje, tudi drugih sosedov kruh je šel po vodi ...!

Duhovno bogato dogajanje v naši župniji

Birmanci 8. razredov in ...

Po velikonočnih slovesnostih in obhajanju Markove nedelje je bil mesec maj za našo župnijo duhovno zelo bogat, saj je 68 mladih prejelo zakrament sv. birme, 47 zakrament prvega svetega obhajila, 19 zakonskih parov pa je obhajalo svoje obletnice poroke. S pripravniki na prejem zakramenta sv. birme se pripravljamo dve leti. Uvod v pripravo na birmo je bilo srečanje pripravnikov iz vse škofije v Mariboru, ki se ga je udeležilo več kot 1000 mladih. Zadnje leto smo v pripravo vključili tudi animatorke, ki so se s pripravniki na birmo po skupinah srečevale ob sobotah. Ta srečanja so bila velika obogatitev za oboje.

»Birmanske skupine so bile velik izziv, srečanje so bila vesela, nasmejana, pozitivna. Ni pomembno, kdo si v življenju, s kom se družiš in kaj počneš. Pomembno je, da ljubiš bližnjega tako kot samega sebe. Zato, dragi birmanci, pogumno z Jezusom dalje!« (Sabina).

»Globok vtis, ki so mi ga pustili birmanci, je zagotovo njihova odprtost, poslušati Boga, moliti drug za drugega, prositi in se zahvaliti, odprtost spregovoriti o vsakdanjih težavah, spregovoriti o maši. Odprtost za živeti vero, veselje, odprtost sv. Duhu, spodbuda, da jih spremljamo, vključujemo in jim damo čutiti, da nam je mar za njih in da so nam pomembni.« (Darja T.)

»Biti animator, biti orodje v božjih rokah za mladino je bil zame poseben izziv. Hotela sem, da birmanci začuti-jo Boga v vsakem trenutku dneva, ne samo v cerkvi ali v molitvi, da je Bog tu tudi kadar smo veseli ali žalostni, da mu je mar za vsakega izmed nas. Hvala vam za to izkušnjo.« (Sonja)

»Všeč mi je bilo slavljenje med spovedjo, sežiganje listkov z greh. Največjo težo pa je imel filmski večer, saj sem videla otroke strmeti, poslušati, jokati ... Mislim, da ne bodo pozabili, da obstajajo tudi taki filmi (Bog ni mrtev), ki ti dajo podlago za globlje razmišljanje o življenju.« (Darja V.)

Birmanci so se v dveh skupinah udeležili duhovnih vaj na »Gorci«. Velika izkušnja za marsikaterega mladega fanta in dekle. Prepričanje, da se tam »samo moli«, je marsikomu popravilo zgrešeno predstavo. Spoznali so pomen skupnosti, druženja, sprejemanja drugega, takšnega kot je.

Sledilo je srečanje s škofom, ki se je odvijalo v župnijski dvorani. Birmanci so

bili razdeljeni v 6 skupin in vsaka skupina je dobila eno vprašanje, na katero je moral vsak od njih odgovoriti. Birmanci so v tem času tudi škofu napisali pismo, zato je v drugem delu škof odgovarjal na številna vprašanja, ki so mu jih zastavili birmanci. Nekaj je bilo zelo osebnih. Kako sem se odločil za duhovniški poklic? Kako sem postal nadškof? Je ta služba naporna? Birmanci so škofa v pisnih spraševali, če se bo po birmi kaj spremenilo v njih in zakaj veliko mladih ne obiskuje več sv. maše po birmi. Sledila so vprašanja o Bogu in veri: Kako je Bog ustvaril svet v 6 dneh, če pa znanstveniki pravijo drugače? Ali nas pokojni opazujejo in varujejo? Če se nam porajajo dvomi, kaj takrat storiti? Škof je bil na srečanju vesel iskrenosti in odprtosti in želi, da bi bila ta vrlina prisotna pri vsakem tudi v prihodnje. Sam si je zelo prizadeval, da bi mladim Boga in vero predstavil na tak način, da bi lahko spoznali, da nam vera in Bog ne želita vzeti ničesar, dati pa vse. Gre za življenje vsakega izmed nas.

Dan same birme je bil zelo slovesen. Škof je v pridigi poudaril, kako je potrebno, da bi mladi vedno znova slišali veselo oznanilo, da jih Bog čaka, da jih Cerkev – občestva čaka, da jih čakajo domači župnik, botri ...

Mladi, ki so potrjeni v veri, niso prepuščeni sami sebi, ampak imajo mnoge možnosti vključiti se v živo občestvo župnije (mladinska skupina, pevski zbor, tehnična ekipa, biblična skupina, ministranti, bralci beril, župnijska Karitas, dramska skupina ...)

Po birmi je bilo še eno lepo srečanje prav tako ob filmskem večeru in druženju na župnijskem dvorišču ob ognju in peki »ovinka«.

Slovesnost se je prihodnji dan nadaljevala s prejemom prvega svetega obhajila letošnjih tretješolcev. Ob pomoči katehistinj so bila mlada srca pripravljena, da prejmejo Jezusa. Hvala vsem, ki ste ta dan naredili še slovesnejši.

V mesecu maju je bilo še tradicionalno srečanje zakonskih jubilarcev (19 parov), v juniju pa srečanje ostarelih faranov. Obe srečanju smo zaključili s skupnim druženjem ob mizi. Hvala zakonskima skupinama, ki vsako leto poskrbita za postrežbo, da našim slavlencem nič ne manjka.

V nedeljo, 7. julija, bomo v naši župniji imeli čast prisostvovati ponovitvi nove maše, ki jo bo daroval novomašnik

... 9. razredov

Letošnji prvoobhajanci (3. razred)

Zakonski jubilarci

Srečanje ostarelih faranov

Primož Lorbek iz župnije Zavrč. Po slavu sledi druženje na župnijskem dvorišču. Veselimo pa se že nedelje, 8. septembra, ko nas bo spet obiskal nadškof. Na praznik Marijinega rojstva, "mali šmaren", naša župnija obhaja 230 let od ustanovitve samostojne župnije. Toplo vabljeni k slovesnosti in druženju po njej.

Hvala vsem sodelavcem za ves vaš trud, da lahko vse slavlja izpeljemo na tako visokem nivoju! Janez, župnik

Regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa v Podravju

Ekipa prve pomoči CZ in OORK s poveljnikom Jankom Fišingerjem in Ivanom Golobom

Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Ormož, občina Ormož in Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje – Izpostava Ptuj so v soboto, 18. maja, izvedli 24. regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa v Podravju.

Tematika letošnjega preverjanja je bila nudenje prve pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, ki lahko po oceni ogroženosti prizadenejo območje regije in širše države. Vsaka ekipa je usposobljenost in znanje pokazala pri dajanju prve pomoči poškodovanim v različnih situacijah. Sodelovalo je pet

ekip iz občin Majšperk, Kidričevo, Cirkulane, Ormož in Markovci. Ekipa so morale pokazati usposobljenost na štirih delovnih mestih dela naselja Ormož. Tako je bila nesreča v parku, kjer so kolesarji trčili v pešce, pri ribniku nesreča s čolnom, oživljanje utopljenca, podhladitev, poškodba hrbtenice, uporaba UKW postaje, delovna nesreča, različne hude poškodbe, neurje, družina v parku, udari, strela, oživljanje dojenčka in nosečnice, opekline, dihalne poti, poškodba hrbtenice. "Vsekakor je usposobljenost članov ekip na zelo visoki ravni, saj so med njimi bile minimalne razlike v tekmovalnih točkah," je

Ekipa prve pomoči je bila dobro razpoložena

poudaril vodja tekmovanja Štefan Mally, dr. med., spec. urg. med. Zmagovalna ekipa je bila OORK Majšperk, ki se bo udeležila državnega preverjanja.

Letos je našo občino zastopala ekipa, sestavljena iz OORK in CZ, in bili so zelo uspešni, saj so se uvrstili na tretje mesto. Vodja ekipe Nina Prelog je bila razglašena za najboljšega vodjo vseh sodelujočih ekip. Za takšen dosežek je potrebno veliko prostovoljnega dela in seveda želja oziroma potreba, da pravilno pomagaš človeku ob različnih nezgodah. Novoizvoljeni poveljnik Civilne zaščite naše občine, Janko Fišinger, je bil zelo ponosen na člane ekipe in

njihovo uvrstitev. Pridružil se jim je tudi bivši poveljnik Ivan Golob, ki je tudi najbolj zaslužen, da naša občina premore dve usposobljeni ekipi prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa.

Ekipo RK in CZ so sestavljali: Hedvika Rojko, Miha Forštnarič, Aleš Vreš, Tomas Štumberger, Dejan Zemljarič in vodja ekipe Nina Prelog.

Tudi v prihodnje jim želimo obilo humanitarne vneme pri nudenju prve pomoči.

Iskrene čestitke!

Marija Prelog

2. gasilski tabor v Markovcih

Za nami je že drugi gasilski društveni tabor mladine, ki je namenjen pionirjem ter mladincem PGD Markovci. Otroci so se v petek, 21. 6., zbrali v prostorih gasilsko-vaškega doma. Tam smo jim mentorici ter animatorji predstavili program tabora.

Tako smo se prvi dan odpravili na zabovsko igrišče, kjer so otroci imeli pravo pestro, športno popoldne. V petek zvečer sta nas obiskala tudi predsednik in poveljnik OGZ Ptuj, gospod Marjan Meglič in gospod Zvonko Glažar. Otroke sta pozdravila in jih nagovorila. V soboto se nam je predstavila ekipa prve pomoči. Nina Prelog in Dejan Zemljarič sta otrokom поблиže predstavila načine pravega nudenja prve pomoči.

Na lutkah sta pokazala pravilne načine oživljanja in prevezovanje različnih poškodb. Otroci so te stvari kasneje lahko preizkusili tudi sami. Spoznali so, da je pravilno nudenje prve pomoči še kako pomembno znanje, s katerim lahko komu rešimo življenje. Tudi člani in članice PGD Markovci so predstavili "pravo intervencijo". Predstavili so reševanje osebe iz delno podrte goreče stavbe. To jim je bilo še posebej zanimivo, spoznali pa so tudi nekatere gasilske tehnike ter opremo, katero so s pomočjo starejših gasilcev preizkusili tudi sami. Kljub temu da nam je v soboto popoldne zagodlo vreme, so bili otroci vseskozi vključeni v razne gibalne in razvedrilne aktivnosti. Pekli

tabor.

Zahvala gre še vsem sponzorjem in donatorjem, ki ste bodisi finančno ali materialno podprli naš tabor.

Mladi gasilci so nam še posebej v ponos, zato bomo z vodenjem in prenašanjem znanja nanje, učenja predvsem medsebojnega prijateljstva in pomoči intenzivno nadaljevali tudi v prihodnje. Zavedamo se namreč, da so prav mladi gasilci pomembni za ohranjanje in delovanje društva.

Z gasilskim pozdravom "NA POMOČ".
Petra Štrafela

Gasilsko tekmovanje v Bukovcih

36. gasilsko tekmovanje "Za pokal vasi Bukovci"

Člani PGD Bukovci smo tudi letos v nedeljo, 9. junija 2019, organizirali že 36. tradicionalno gasilsko tekmovanje "Za pokal vasi Bukovci", v sklopu katere-

ga je potekalo tudi tekmovanje za mladinsko ligo podravske regije. Tekmovanje že vrsto let prirejamo z namenom preverjanja psihofizičnih sposobnosti

gasilcev, druženja in izmenjave izkušenj okoliških enot, želimo tudi prikazati delo domačih tekmovalnih desetin svojim navijačem, predvsem staršem.

Tekmovanja se je udeležilo 30 desetin. Obiskala nas je tudi moška desetina pobratenega društva DVD Lovrečan Dubrava s Hrvaške in moška ekipa iz pobratenega društva FF BadWaltersdorf iz sosednje Avstrije. Za naše najmlajše gasilce je prišlo navijati lepo število staršev in vaščanov. Gasilke in gasilci so tekmovali v šestih različnih kategorijah (pionirke, pionirji, mladinke, mladinci, članice in člani). Vsaka ekipa je morala opraviti dve preizkušnji.

Priprava takšnega tekmovanja je precejšen organizacijski in logistični zalogaj, vendar se ga z dobro ekipo da izpeljati. Zahvalil bi se vsem domačim članicam in članom za njihove prostovoljne delovne ure. Celotno tekmovanje je potekalo v dobrem vzdušju in sončnem vremenu. Posebna zahvala gre Športnemu društvu Bukovci, ki nam vsako leto odstopi svoje urejene športne prostore. Po končanem tekmovalnem delu je sledila razglasitev rezultatov tekmovanja "Za pokal vasi Bukovci" in mladinske lige podravske regije. Tokrat bomo omenili samo naše vasi. Pri pionirjih je tekmovalo 12 ekip; četrto mesto so zasedli domačini, 7. Borovci, 8. Nova vas pri Markovcih, 9. Prvenci-Strelci. Pri pionirkah so prvo mesto zasedle domačinke, drugo pa ekipa iz Stojncev. Pri mladincih nismo imeli predstavnikov, pri mladinkah so zmagale domačinke. V tekmovalni enoti članov so tekmovali domačini, ki so zasedli drugo mesto in ekipa iz Stojncev, ki je pristala na četrtem mestu, pri članicah pa so domačinke zavzele tretje mesto. V društvu se lahko pohvalimo z izjemno udeležbo svojih ekip. Poveljnik je s pomočjo mentorjev na tekmovanje pripeljal kar 5 domačih desetin, in sicer pionirke, pionirje, mladinke, člane A in članice. Vse ekipe so dosegle zelo dobre rezultate, za kar čestitamo tekmovalcem in njihovim mentorjem.

Vsem prisotnim ekipam se v imenu PGD Bukovci zahvaljujem za udeležbo, želim jim veliko tekmovalnih uspehov tudi naprej in jih vabim, da se nam pridružijo tudi v naslednjih letih.

*Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!
Peter Majcen, predsednik PGD Bukovci*

Gasilsko tekmovanje v Prvencih

Prvenski gasilci smo v petek, 7. junija 2019, priredili tradicionalno tekmovanje pionirjev, pionirk v disciplini vaja z vedrovko in prenos vode. Istočasno je potekala tudi hidrantna medobčinska liga v moški in ženski konkurenci. Tekmovanje, ki je bilo predvideno v okviru letošnjega občinskega praznika, smo zaradi neugodnih vremenskih razmer tokrat bili primorani prestaviti v začetek junija.

Tekmovanje je potekalo prijateljsko ter poučno za vse tekmovalce. Gasilsko tekmovanje je del praktičnega izobraževanja, ko gasilci tekmujejo in si pridobivajo praktično znanje spoznavanja in uporabo skupne zaščitne opreme,

ki je namenjena za gašenje začetnih in velikih požarov. V vseh kategorijah se ga je udeležilo 16 enot. Zmagale so pionirke iz PGD Stojnci, pionirji iz PGD Bukovci, drugo mesto je doseglo PGD Spuhlja in tretje mesto PGD Ptuj.

Vzporedno je potekalo tekmovanje v hidrantni ligi, prav tako za pokal PGD Prvenci-Strelci; v ženski konkurenci so zmagale članice PGD Sobotinci, drugo mesto so zasedle PGD Žamenci in tretje mesto PGD Mezgovci ob Pesnici. Enota članov PGD Žamenci je zasedla prvo mesto, drugo mesto PGD Polenšak in tretje mesto PGD Gajevci-Placerovci.

Ivan Golob

Strokovna ekskurzija gasilskih veteranov OP Markovci po Prekmurju

20. maja je bil svetovni dan čebel in vsaka tretja žlica hrane, ki jo pojemo, je plod njihovega dela. Na ta dan smo se veteranke in veterani Občinskega poveljstva Občine Markovci podali na strokovno ekskurzijo. S tem se vodstvo na nek način zahvali veteranom za opravljeno delo. Tokratna destinacija je bila Krajinski park Goričko z njegovo široko okolico. V jutranjih urah se je poln avtobus udeležencev zapeljal proti izbrani destinaciji. Prvi postanek za jutranjo kavico je bil kaj hitro in nato smo že prečkali Pesniško dolino, za katero so na ravnini značilne njive, travniki in gozdovi, na gričih pa sadovnjaki in vinogradi. Najbolj vinorodno območje v delu Slovenskih goric, mimo katerega smo se peljali, so Radgonsko-Kapelske gorice, najbolj turistični kraj pa so Radenci. Znaní so po mineralnih in termalnih izviroh, ki so posledica nekdanjega morja in vulkana. Prispeli smo na Goričko, se okrepčali z malico ter si ogledali grad Grad, ki se je do leta 1952 imenoval Gornja Lendava. Skozi stoletja se je preoblikoval in dobil današnjo mnogokotno obliko, saj ima 365 sob. Ena najbolj znanih družin v tem gradu je bila družina Szechy, katere grb smo videli nad vhodnimi vrati. Sprehodili smo se po arkadnem hodniku, si ogledali dvorano, v kateri se pari danes poročajo, palacij, viteško dvorano ...

Naprej nas je pot vodila v Mursko Soboto, kjer smo imeli postanek pri PGD Murska Sobota, kjer so nas pričakali kolegi iz gasilskih vrst. Razkazali so nam gasilski dom, vozní park, svoje dejavnosti, pokazali pa so tudi njihovo zadnjo pridobitev – avto lestev z dosegom 42

m v višino, s katero lahko sodelujejo pri intervencijah z višin. Nekateri smo imeli priložnost in smo se lahko tudi povzpeli z avto lestvijo. Polni vtisov smo se odpravili proti vasi Gančani, kjer smo naredili postanek in se okrepčali z okusnim kosilom. Zapeljali smo se tudi k rojstni hiši našega farnega župnika, g. Janeza Maučeca v istoimenski vasi.

Ker smo želeli dan kar najbolj izkoristiti, smo se še hitro odpravili še v Bogojino, kjer je župnijska cerkev Gospodovega vnebohoda. Bila je sezidana v letih 1925 in 1927 po načrtih najpomembnejšega slovenskega arhitekta Jožefa Plečnika. Po ogledu smo se odpeljali proti Dobrovniku in se ustavili »Pri Lujzi«, vinoteki, kjer smo imeli degustacijo njihovih treh zvrsti domačih vin. Zadnja točka je bil ogled Čebelarkega muzeja Kraplje čebelarstva Tigeli. Sprejela nas je lastnica muzeja in nam v uvodu povedala zgodovino nastanka muzeja, potem pa še razkazala celoten kompleks, zasajen z medovitimi rastlinami. Sledila je pokušina medu in medenjakov ter nakup medenih izdelkov za domov. Sladki od medu in medenjakov smo se odpravili proti gostišču Ozmec v Cvetkovcih, kjer smo imeli manjšo zakusko. Vodja ekskurzije, g. Ivan Golob, nam je popestril konec prijetnega druženja s frajtonarico.

Pred odhodom proti domu nas je obiskal še poveljnik OP Markovci, g. Igor Ambrož, s kratkim nagovorom in z obljubo, da se naslednje leto spet dobimo na podobni strokovni ekskurziji

Sonja Erlač

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci,

vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**.

Vabljeni k sodelovanju!
Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost (v mm)
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50

NAVODILA ZA PRIPRAVO IN ODDAJO PISNIH PRISPEVKOV IN FOTOGRAFIJ ZA OBJAVO V OBČINSKEM GLASILU

PRIPRAVA PISNIH PRISPEVKOV

- teksti naj bodo napisani v pisavi Times New Roman, velikosti 12
- teksti, pripravljeni za oddajo, naj bodo dolgi približno eno stran A4 (glede na pomembnost dogodka, bomo naredili izjemo);
- teksti naj ne vsebujejo tabulatorjev, zamikov ali večjega števila presledkov;
- odstavki naj se ločujejo le s prehodom v novo vrstico, brez vstavljanja praznih vrstic;
- v primeru naštevanja ne uporabljajte avtomatskega označevanja naštevanja;
- naslovi člankov naj bodo pisani z mali tiskanimi črkami, naj bodo čim bolj izvirni in naj bralcu povedo o čem sporočajo;
- ne uporabljajte ležeče ali krepke pisave;
- nad besedilom naj bo naveden avtor fotografije, takoj pod njim pa v ležečem tisku komentar fotografiji, nato sledi glavno besedilo;**
- pod besedilom lahko poleg podpisa pripišete še druge informacije (npr. spletno stran organizacije, kontaktne telefonske številke in podobno).

jasne, ostre in kvalitetne;

- če so fotografije skenirane, morajo imeti najmanj 300dpi;
- če se fotografije pošilja po e-pošti, morajo biti v .jpg formatu in naslovljen enako kot članek;
- nikoli ne lepote fotografij k besedilu, torej v wordov dokument;
- izberite fotografije, ki so vsebinsko sporočilne, s čimer lahko bistveno pripomorete k kvaliteti objavljenega prispevka;
- bodite pozorni na to, da v pisnem prispevku navedete avtorja fotografij in komentar.

ROK ZA ODDAJO

- Rok za oddajo gradiva za naslednjo številko je 6. september.** Prispevki, ki bodo na elektronski naslov prispeli po tem datumu, bodo glede na aktualnost vsebine uvrščeni v naslednjo številko glasila.
- Pisne prispevke sprejemamo le v elektronski obliki (wordov format .doc) na elektronski naslov **markovski.list@gmail.com**. Za pomoč se lahko obrnete na člane uredniškega odbora.

Uredniški odbor

ODDAJA FOTOGRAFIJ IN DRUGIH SLIKOVNIH PREDSTAVITEV

- fotografije za objavo morajo biti

NAŠ KOTIČEK
unikatni izdelki

SVEČE - krstne in poročne

KRSTNI PRTIČKI IN LASNI DODATKI

VABILA za vse priložnosti

TABLICE LEPIH MISLI - darila

UNIKATNE VOŠČILNICE IN DARILNE KUVERTE
za vse priložnosti

Anja Korenjak s.p.
Stojnci 20 E, 2281 Markovci

031 418 081

Naš kotiček **@naskoticek**

MOLER
ZAKLJUČNA GRADBENA DELA
SLIKOPLESKARSTVO

FRANC TAŠNER s.p.
Stojnci 20 d, 2281 Markovci
Tel.: 02/ 78 88 133
GSM: 041 645 523
e-pošta: moler.tasner@gmail.com

Z vami smo že 30 let

Za vas izvajamo vsa zunanja in notranja slikopleskarska dela. Nudimo vam izvedbo izolacijskih fasad, možna je tudi ureditev za Eko sklad. Nudimo vam hitro in ugodno rešitev alg, plesni in pajkov na fasadah. Uredimo tudi druga zaključna dela v gradbeništvu.

Pisma bralcev: naši občani so nam sporočili

Kaj Stojnčani terjamo?

Volitve so že zdavnaj mimo, občinska oblast se je konstituirala in sedaj je nastopil čas, ko morajo izvoljeni kandidati dane obljube začeti tudi izpolnjevati. Bilo je že kar nekaj sej Občinskega sveta, končno je bil sprejet tudi proračun, po nekaj letih nas je obiskal (na zboru občanov) celo župan, toda o danih obljubah ni bilo ne duha in ne sluha. Priznam, naš župan že nekaj mandatov uspešno vodi občino (no, lahko je kupovati, ko je denarnica polna), na nas, Stojnčane, pa je občinska oblast skorajda pozabila. Na zboru občanov nam je gospod župan samo prodajal meglo in sadil rožice. Očarati nas je poskušal z že zdavnaj obrabljenimi megalomanskimi posnetki načrtovanega stanovanjskega naselja v Markovcih (tistega z bazeni in dragimi avtomobili pred hišo ter z vrtovi na strehah) ter z luksuznim domom upokojencev, ki ga sicer potrebujemo, a si ga bo lahko med nami le malokdo privoščil. Poleg tega pa bi lahko oba projekta uresničili s pomočjo sredstev iz drugih skladov, občinski denar pa porabili za boljše življenje vseh občanov, sredstva, ki jih dobimo od Dravskih elektrarn, pa namenili temu, čemur so namenjena (sanaciji posledic gradnje in delovanja hidroelektrarne).

Glede na to, da svetnika (tretjega sploh ni bilo) skorajda nista odprla niti

ust, v imenu volivcev zahtevam, da v dogovorjenem času izpolnijo obljube, ki so (smo) jih dali vaščanom na soočenjih v predvolilni kampanji. Vaščani Stojncev si od župana in občinske uprave želimo naslednje:

1. Župan naj vsaj enkrat na leto (spomladi) skliče zbor občanov naše vasi, na katerem bomo ovrednotili minulo delo ter sprejeli naloge za vnaprej. Z enakim namenom naj bo vsaj enkrat na leto (v jeseni) tudi zbor vaščanov, ki ga naj skliče vaški odbor.

2. Naj se prične s pripravami za izgradnjo pešpoti oz. intervencijske poti, ki bo povezovala gasilski dom z lokalno cesto Stojnci–Muretinci. Smo namreč edina vas, ki nima dostopa iz središča vasi do vaškega doma in medgeneracijskega centra, pa čeprav smo ga pred tem imeli že več desetletij.

3. Naj čimprej pristopijo k pridobivanju potrebne dokumentacije za dozidavo vaškega doma v novo večnamensko dvorano. Smo druga največja, a hkrati najbolj oddaljena vas v občini ter edina v Sloveniji, ki »domuje« v več kakor sto let starem preurejenem hlevu. Zaradi tega ni čudno, da temelji razpadajo, stene pokajo in streha pušča.

4. Vaščani Stojncev smo že tisočletja izpostavljeni poplavam reke Drave. Z izgradnjo hidroelektrarne in z vzpostavitev Nature so posledice že katastrofalne. Zaradi tega si zahtevamo da občinske službe v sodelovanju z vsemi pristojnimi ustanovami, občinami, društvi in ministrstvi pospešeno in

še bolj odločno pristopijo k reševanju tega problema s ciljem, da bo Natura služila predvsem človeku. Predlagamo, da se ozemlje Nature dokončno omeji in jasno določi njena namembnost. Očistiti (regulirati) morajo strugo reke Drave in druge vodotoke, ob robu Nature zgraditi protipoplavni nasip. Po njem bi lahko speljali mednarodno pohodniško in kolesarsko pot ter jo povezali na eni strani s ponudbo Nature, na drugi strani pa s ponudbo vaških ponudnikov. Poplavna varnost naj se začne izvajati še letos, za ostalo pa se pripravi dokumentacija prihodnje leto, nato pa sledi postopna realizacija projekta.

5. V zvezi s tem si želimo, da se še v tem letu legalizira Športni park Stojnci in uredi lastništvo. Športni park je največji in najbolj urejen v občini, imamo najdaljšo tradicijo, ugodno lego ter sposobne in delovne ljudi, zato imamo vse možnosti, da postane vodilno športno in rekreacijsko središče v občini. Še več: predlagamo, da izkoristimo ugoden prometni položaj, potencial reke Drave in naravne danosti Nature ter spremenimo to neprehodno in nikomur koristno »džungelsko« območje v eno zmed najbolj obiskanih in donosnih rekreacijskih in turističnih destinacij v regiji. Kako? Prilagoditi moramo strugo reke Drave za čolnarjenje, urediti ribnike ob njej, obnoviti in razširiti naravno kopališče v Stojncih, razširiti ponudbo športnega parka (treninki reprezentanc, nove vsebine, prireditve, pikniki...), obogatiti ponudbo s paintballom ali igriščem za golf, poskrbeti za kampiranje, avtodome ... Realizacija navedenih načrtov je seveda dolgoro-

na. S planiranjem pa bi začeli že sedaj. Vemo, da je turizem v naši občini šele v povojih. Zavedati pa se moramo, da je prav turizem najbolj obojetna gospodarska panoga v prihodnosti. Izkoristimo priložnosti, sicer nas bodo drugi prehiteli! Za začetek že letos postavimo vsaj korita s pitno vodo pri obnovljeni vaški kapeli. Gostje in domačini nam bodo hvaležni.

6. Občani naše občine so se preživljali skoraj izključno s kmetijstvom. Na žalost pa v občini ne premoremo nobenega objekta, ki bi potomcem pričal o naših koreninah. Zaradi tega predlagamo, da bi odkupili »Rogečvo domačijo« (Kodrič) v vaškem središču. Domačija je v preteklosti imela status pomembnega kmeta. Ima lepo ohranjeno fasado in gospodarsko poslopje z vsem inventarjem. Zaradi ugodne lege bi lahko bila domačija izredno primerna kot etnografski muzej, reprezentančni objekt, pa tudi za turistično in gostinsko ponudbo. S pripravami na odkup začnimo že prihodnje leto.

Ne pozabimo, če si nekaj zelo želimo, potem lahko to tudi dosežemo. Samo potruditi se moramo. Kjer je volja, je tudi pot! Smo sposobni to razumeti in voljni tudi narediti?!

7. In za konec: vaščani Stojncev se pridružujemo ostalim občanom pri zahtevi, da se prepove vožnja po magistralni cesti Zavrč–Stojnci–Ptuj za vsa vozila, ki so težja od 7,5 ton, razen za lokalne prevoznike. Prepoved naj začne veljati že v tem letu.

Ivan Laura

»Varen tudi spanec«

35 € / mesec

Ponujamo:

- profesionalno brezžično protivlomno centralo priznanega proizvajalca s petimi senzorji gibanja in tipkovnico,
- notranja sirena in daljinski upravljalnik,
- montažo, ki jo opravijo licencirani in usposobljeni varnostni tehniki,
- individualno programiranje in šolanje uporabnika za uporabo tudi z nočnim vklopom,
- priklop sistema na lastni 24-urni dežurni center,
- 24-urna pripravljenost patrulj, ki intervenirajo ob sprožitvi alarma.

AKCIJSKA CENA VELJA LE ZA FIZIČNE OSEBE, KI SKLENEJO POGODBO ZA 36 MESECEV IN VELJA DO PREKLICA. V CENO JE VKLJUČEN DDV.

Več informacij

02 7995 411 ali www.vargas-al.si

Pri tokratni akcijski prodaji brezžičnega sistema smo dodali tudi individualno možnost prilagoditve vsaki stranki. Prostori, ki jih med spanjem ne uporabljate (garaža, klet, spodnji prostori ...), bodo v času vašega počitka vseeno zavarovani, »pod alarmom«. Tak sistem bo varoval vaš dom v primeru odsotnosti in tudi med spanjem.

V A R G A S A L

ČLAN SKUPINE TALUM

33. Korantov pokal

V nedeljo, 16. junija 2019, je v športnem parku Bukovci potekal že 33. tradicionalni turnir v velikem nogometu, imenovan Korantov pokal. V lepem sončnem vremenu so si številni gledalci lahko ogledali 3 napete in razburljive tekme med NK STOJNCI, NK VIDEM in domačini, NK BUKOVCI.

Kot zanimivost lahko omenimo, da je zraven domače ekipe NK BUKOVCI največkrat na Korantovem pokalu nastopila sosednja ekipa NK STOJNCI, ki je bila tudi zelo uspešna, saj je 1. mesto osvojila kar 18-krat. NK VIDEM je nazadnje na Korantovem pokalu tekmoval pred 21 leti, in sicer leta 1998, zato smo bili zelo veseli odziva na naše povabilo.

Sodniki na letošnjem turnirju so bili: Niko Mihelič, Žiga Bezjak in Blaž Prelog.

Lanskoletni zmagovalci turnirja so bili domačini, ekipa NK BUKOVCI, prav tako se je to ponovilo tudi letos, za kar jim iskreno čestitamo. V zgodovini Korantovega pokala je domači klub osvojil prvo mesto že 6-krat, letos pa torej že 7. zaporedoma.

Rezultati tekem letošnjega 33. Korantovega pokala:

NK STOJNCI 5 : 6 NK BUKOVCI (po streljanju 11-metrovke)
redni del se je končal z rezultatom 2 : 2

NK STOJNCI 0 : 2 NK VIDEM
NK VIDEM 0 : 1 NK BUKOVCI

Končni rezultati:

1. mesto: NK BUKOVCI
2. mesto: NK VIDEM
3. mesto: NK STOJNCI

Vsako leto na turnirju trenerji ekip izberejo tudi najboljšega igralca turnirja. Iz NK Bukovci je letos to zopet postal Aleš Horvat. Naziv si je prislužil z odličnimi obrambami na tekmah (ubranil je tudi odločilno 11-metrovko za zmago NK BUKOVCI proti NK STOJNCI). V imenu ŠD BUKOVCI se zahvaljujemo vsem trem ekipam za odličen nogomet, prav tako se zahvaljujemo vsem našim sponzorjem, brez katerih turnir ne bi uspel. Zahvala gre tudi številnim gledalcem, ki so navijali za svojo ekipo. Se vidimo drugo leto na 34. Korantovem pokalu.

Lep športni pozdrav!
Tadej Vajda, tajnik ŠD BUKOVCI

Memorialna ribiška tekma ribiške sekcije Borovci

Ribiška sekcija pri ŠD Borovci je v lepem sončnem, vendar nekoliko vetrovnem vremenu uspešno v začetku maja organizirala osmi memorialni lov rib s plovcem v spomin na pokojnega člana Patrika Arnuša. Tekme se je udeležilo 31 ribiških navdušencev in po preteku treh ur je tehnična pokazala njihovo uspešnost: 3. mesto je osvojil Miran ZOREC (19,550 kg), 2. mesto Boris KLINGER (20,900 kg), slavil pa je Srečko LOZINŠEK (26,250 kg ulovljenih rib). Vsem trem dobitnikom spominskih pokalov iskrene čestitke, ostalim pa iskrena hvala za udeležbo. Predsednik ribiške sekcije pri ŠD Borovci, Viktor KLINGER: »Vsako leto se na ta način spomnimo na našega pokojnega mladega ribiškega prijatelja, ki nas je mnogo prezgodaj zapustil. Iskrena in pristrčna hvala tudi njegovi družini, ki aktivno in tvorno sodeluje pri tej spominski tekmi v spomin na svojega sina«.

Lep ribiški pozdrav DOBER PRIJEM.
Ignac Habjanič

Tudi v Borovcih ženske lovijo ribe

Ribiška sekcija pri ŠD Borovci je 25. maja 2019 (ob dnevu mladosti v bivši državi) za svoje člane in članice v lepem sončnem vremenu organizirala ribiško-ribolovno tekmo v lovu rib s plovcem, in sicer tekmo ONA-ON. Skupaj v paru sta ribarila moški in ženska, v večini primerov mož in žena ter nekaj ostalih parov. Sicer ima sekcija v svoji evidenci članstva kar osem članic, katerih partnerji so člani omenjene sekcije. Ribiška sekcija Borovci je daleč naokoli bila prva, ki je v svoje ribolovne aktivnosti vključila žene in partnerice svojih ribiških članov. Na leto se običajno odvijajo štiri tekme tega žanra, ki so društvenega značaja. Cilj je predvsem druženje in na eni izmed minulih tekem je tekmovalo 18 parov, kar je do sedaj rekordna številka. Po preteku štirih ur, kolikor je trajala tekma, je tehnična pokazala (ne)uspešnost tekmovalnih parov. Pomembna sta bila rezultat znanja in sreča. Rezultati so pokazali sledeče: 3. mesto sta dosegla Neža in Franc KLINGER (22,250 kg), 2. mesta sta se razveselila Nada in Miran SENČAR (28,600 kg), zmagala pa sta Ema in Franc VEČERJEVIČ (42,650 kg ulovljenih rib). Prvi trije tekmovalni pari so dobili spominske medalje, iskreno pa čestitamo vsem sodelujočim in jih pozivamo na naslednjo tekmo v mesecu juliju. Ženska polovica zmagovalnega para Ema Večerjevič pravi: "Kljub temu da mi ni šlo najbolje, pa je tokrat bil mož dovolj uspešen, da je zadostovalo za prvo mesto." Predsednik ribiške sekcije Viktor Klinger: "To tekmovalno obdobje obstaja že osem let in sloni predvsem k druženju med ribiči in njihovimi boljšimi polovicami. S tem bomo nadaljevali v bodoče in morda izvedli tudi kakšno tekmo odprtega značaja."

Lep ribiški pozdrav DOBER PRIJEM.
Ignac Habjanič

Lep ribiški pozdrav, DOBER PRIJEM.
Ignac Habjanič

Druženje mladih ribičev v ŠRD Markovci

V ŠRD Markovci, ki ima svoj ribiški dom in ribnik ob regionalni cesti Ptuj-Ormož v vasici Prvenci, so člani ribolovnega kolektiva pod vodstvom Janka Petroviča, ki je predsednik komisije za delo z mladimi ribiči, organizirali družabno srečanje mladih ribičev in hkrati ribolovno tekmo mladih nadobudnežev. To so predvsem sinovi in vnuki ter hčerke in vnukinje članov društva. S tem dogodkom jih želijo ribiči povabiti na prijetno sobivanje z naravo, k ribolovu ter umetnosti z ribiškimi veščinami. Že lansko leto se je na tem srečanju v spremstvu svojih odraslih spremljevalcev med seboj pomerilo 25 mladih ribičev (med njimi 7 deklet), ki so po tekmi vsi dobili ribolovne izkaznice društva in se tako počutijo kot pravi ribiči, a smejo loviti samo v spremstvu odraslih, predvsem zaradi svoje varnosti. Na letošnjem srečanju je sodelovalo 14 mladih »bodočih« članov društva, od tega tudi 2 deklici. Ulovljene ribe se niso

shranjevale v potopno mrežo in kasneje tehtale, ampak so se samo evidentirale in tako je količina, ki so jo ulovili mladi ribiči, bila 56 ulovljenih rib.

Janko PETROVIČ, predsednik komisije za delo z mladimi ribiči: »Tekma se je odvijala v lepem vremenu in prijetnem vzdušju med tekmovalci, ker ni bil v ospredju rezultat, ampak prijetno druženje mladih ribičev in njihovih mentorjev-spremljevalcev. Ni bilo važno, kdo je ujel največ in kdo najmanj rib. Pomembno je, da bo ta ribolovni dan mladim tekmovalcem ostal v lepem ter prijetnem spominu in zmagovalci so vsi, ki so se udeležili tega druženja. V septembru bomo ponovno organizirali tekmo oziroma srečanje mladih nadobudnežev.«

Zakaj ne bi Slovenije identificirali s čebelnjakom?

Za Slovenijo in slovensko čebelarstvo je zelo pomemben produkt trajnostnega – zelenega turizma, čebelarški turizem. Čebelarstvo je v Sloveniji način življenja in čebele kot simbol čiste narave imajo pri Slovencih poseben status. Razvoj čebelarstva turistične ponudbe v zadnjih letih predstavlja pomemben ključ k ohranjanju slovenskega čebelarstva, še posebno v zadnjih letih, ko je pridelava medu slabša. Z razglasitvijo svetovnega dneva čebel je ta panoga postala pomembna tudi z gospodarskega vidika drugih panog v Sloveniji, saj privablja mnoge turiste, ljubitelje narave in čebel.

Slovenija je dežela čebelarjev, ima bogato čebelarstvo tradicijo. Čebelarški turizem je v vzponu, kar se kaže tudi na področju čebelarških spominkov, ki predstavljajo izjemnost naše dediščine. Nekateri spominki, kot so npr. panjske končnice, lectova srca, dražgoški kruhki, med in drugi izdelki iz medu, so zastopani na našem trgu in so pogosto tudi del protokolarnih daril, saj so povezani z našo tradicijo, kranjsko čebelo in slovenskim čebelarstvom. Poleg teh na slovenskem trgu najdemo številne ponudnike, ki ponujajo edinstvene,

izvirne, ročno izdelane spominke iz naravnih materialov, povezanih z zgodovino in kulturo določenega kraja ali države. Trenutni trendi na področju turizma in čebelarstva so naklonjeni čebelarškim spominkom in na trgu se pojavljajo nove in nove ideje spominkov na področju čebelarstva. S ciljem zbrati pestro ponudbo spominkov je Čebelarstva zveza Slovenije v letu 2017 objavila natečaj za čebelarške spominke in darila povezana s čebeljimi pridelki in izdelki in objavila spletni katalog spominkov na področju čebelarstva, ki je dostopen na spletni strani <http://www.czs.si/spominki/>. Predloge spominkov za v e-katalog lahko ponudniki še vedno pošljejo na naslov Čebelarstva zveze Slovenije in v primeru, da bo komisija ocenila primernost spominkov, jih bomo dodali med ostale spominke. V spletnem katalogu boste našli opise različnih spominkov, ponudnike in njihove kontakte. Poleg teh spominkov Slovenijo zaznamuje tudi med. Pri tem je potrebno izpostaviti prednosti, ki jih prinaša med, vključen v EU shemo kakovosti: slovenski med z zaščiteno geografsko označbo, kočevski gozdni med in kraški med z za-

ščiteno označbo porekla. Pri tujih turistih je prepoznavnost EU simbolov kakovosti zelo dobra in marsikdo se za nakup odloči prav zaradi teh simbolov, saj predstavljajo višjo kakovost. Poleg tega je iz imena razvidno poreklo, kar evropskemu potrošniku veliko pomeni. Nakupovanje spominkov predstavlja nekaj zabavnega, iskanje nečesa, kar spominja na kraj potovanja in turistom predstavljajo otipljiv dokaz doživetja obiskane dežele. Preko spominkov doživljajo kulturo dežele, se z njo povežejo. Zakaj Slovenije ne bi identificirali s čebelnjakom, tako kot Pariz identificiramo z Eifflovim stolpom? To, da svetovni dan čebel praznujemo na rojstni dan slovenskega čebelarja Antona Janša, je veliko priznanje ne samo slovenskemu čebelarstvu, temveč tudi Sloveniji.

Tanja Magdič, Čebelarstva zveza Slovenije

»Varujmo čebele!«

S tem sloganom je Čebelarstvo društvo Markovci v maju dodalo še en simbol, ki kaže pot k njihovem društvenemu čebelnjaku. Ob glavni cesti, kjer je odsek za učni čebelnjak, so ob svetovnem dnevu čebel, 20. maja, praznik obeležili s postavitvijo table, ki je opozorilo vsem mimoidočim: naj varujejo čebele in naj se kdaj pa kdaj ustavijo v idilčni okolici učnega čebelnjaka. Pridni člani društva

so namestili tablo, predsednica Tilika Petrovič je postavitev pospremila s spodbudnimi besedami, vsi skupaj pa so ob koncu nazdravili lepi gesti, ki so jo izrazili ob svetovnem dnevu čebel.

ADR

Od danes vem o konoplji več

Tako piše na brošurah, ki smo jih prejeli slušatelji predavanja v organizaciji OORK Markovci na temo konoplja.

V goste je prišla predsednica društva Hopla konoplja Tanja Cvetrežnik, ki je tudi predsednica nevladnih organizacij in se trudi javnost ozaveščati in osveščati o uporabi konoplje na različnih življenjskih področjih.

Predstavila nam je rastlino, botanično in ljudsko, in njeno zgodovino. Konoplje je veliko vrst. Najbolje poznani imeni med ljudmi sta industrijska in indijska konoplja.

Konoplja je "čudežna rastlina", saj jo uporabljamo kot gradbeni material, za obleko, kot hrano in kot zdravilo. Tanja Cvetrežnik je jasno povedala, da sama ni poklicni strokovnjak, da je le ena izmed bivših bolnic, ki jim je konoplja pomagala pri ozdravitvi in da govori iz lastnih izkušenj. V društvu delujejo ljudje, ki se glede legalizacije z vladnimi ustanovami borijo »z mlini na veter«. Konoplje ne smemo imeti na naših vrtovih oz. je prepovedana. Dovoljeno jo je gojiti za prodajo na večjih površinah in z dovoljenji ministrstva ter samo do-

ločene sorte. Domačim proizvajalcem se torej otežuje predelava in prodaja. Dovoljeno jo je uživati, prepovedano pa jo je posedovati.

Kaj je potrebno storiti? Konoplja čisti zemljo težkih kovin in pesticidov. Potrebno je spremeniti naš odnos do narave in nas samih. Odprimo oči. Izkoristimo naše znanje v prid človeku in naravi. Pustimo našim zanamcem svet nekoliko lepši. Ohranjajmo stara znanja. Ne bojmo se delati dobro in biti dobri do sebe in drugih, tudi do okolja. Ne bojmo se spoznavati svojih čustev, razumevanje osvobaja. Ne bojmo se nepoznanega, vse imamo še čas spoznati, videti, se naučiti ...

Še mnogo tega nam je razkrila ženska, ki se bori za spremembo zakonodaje, ki je bila že večkrat priprta in prišla v spor z oblastjo in je med drugim tudi mama šestih otrok.

Več informacij najdete na <http://www.hopla-konoplja.si/> in na linku <https://vimeo.com/152045352> (»Znanstvenik«, vzemite si čas in si ga oglejte).

Marija Prelog

Ob slovenskem in svetovnem dnevu krvodajalcev

4. junija tradicionalno praznujemo dan slovenskih krvodajalcev, saj so prav na ta dan leta 1945 v Sloveniji odvzeli in shranili prve enote krvi, ki so že vsebovale konzervans in so jih tako lahko tudi shranjevali. Ta pomemben mejnik na področju transfuzijske službe oz. krvodajalstva praznujemo kot dan krvodajalstva v Sloveniji.

Kri je najdragocenejše zdravilo, ki nima cene in pomeni življenje. Številni jo dnevno brezplačno darujejo, da bi s tem povrnili zdravje in rešili življenje anonimnim posameznikom. Vsako sekundo po vsem svetu ljudje vseh starosti in različnih življenjskih slogov potrebujejo za ozdravitev ali ohranitev ogroženega življenja transfuzijo krvi. Potreba po krvi je splošna, dostop do nje pa žal ni enak za vse, ki jo potrebujejo. Statistika pravi, da v Sloveniji še vedno vsakih 5 minut nekdo potrebuje kri.

Zelo pomembni so redni krvodajalci, kajti zagotavljajo najbolj varno kri in omogočajo zadostno zalogo krvi in krvnih pripravkov določenih krvnih skupin, še preden pride do izrednega dogodka. Prav zato je pomembno angažiranje celotne skupnosti, da vzpodbujajo krvodajalce k predanemu prostovoljnemu neplačanemu darovanju skozi vse leto.

Letošnji slogan ob svetovnem dnevu krvodajalstva se glasi »Varna kri za vse«. Po vsem svetu se na ta dan še posebej ozavešča ljudi o prostovoljnem rednem darovanju krvi. Krvodajalcem po vsem svetu gre zahvala, saj darujejo "rdeče zlato" prostovoljno. Slogan letošnje kampanje ima namen, da spodbuja zavest o univerzalni potrebi po varni krvi in njenem pomenu za zagotavljanje zdravstvenega varstva ter o ključni vlogi, ki jo ima prostovoljno krvodajalstvo za splošno zdravstveno zavarovanje. Prav tako spodbuda sloni

Janko Kodrič, edini občan, ki je kri daroval kar 100-krat.

k temu, da ljudje v čim večjem številu postanejo krvodajalci in redno darujejo kri. Predvsem gre za trdne temelje nacionalnih zalog krvi, da je bo dovolj za vse, ki bodo potrebovali transfuzijo. Letošnja država gostiteljica svetovnega dneva krvodajalcev je bila Ruanda.

ANINSKA NOČ
V STOJNCIH

Vstopnine ni!
Dogajanje pod šotorom!

26. 7. – 27. 7.
Petek Sobota

Petek
DRAŽEN ZEČIČ
ANSAMBEL UPANJE

Sobota
POSKOČNI MUZIKANTI

TANDSTEH

ARONIJA
EKOLOŠKA KMETIJA

100% bio matični sok
bio sušene jagode aronije
bio sadni čaj • bio domači džem
domači liker • darilni paketi

EKOLOŠKA KMETIJA
Marija Pivko
nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji
Stojnci 22 | SI-2281 Markovci

M 031 260 323
M 031 375 669
E marija.pivko@gmail.com
www.facebook.com/aronija.eko/

Podpiramo lokalno

Dobrote slovenskih kmetij so leto obeležile jubilejno trideseto obletnico. Prireditve, ki potekala na Ptuj v maju in je po vsej Sloveniji zelo odmevna in obiskana, ponuja poleg razstavljenih nagradenih dobrot pester spremljajoči program in bogato kulinarčno ponudbo. Na letošnji razstavi je sodelovalo okrog 550 kmetij iz Slovenije in zamejstva. Ocenjenih je bilo 1096 izdelkov in na veselje vseh, ki cenijo domače, se jih od tega kar 73,9 % trži ter so na voljo kupcem. Da gre ne glede na pridobljeno priznanje za zelo kakovostne izdelke, dokazuje 979 podeljenih priznanj, od tega 563 zlatih, 268 srebrnih in 148 bronastih priznanj. Podeljenih je bilo tudi 114 znakov kakovosti, ki jih prejmejo dobitniki, ki so tri leta zapored dosegli zlato priznanje za določen izdelek.

Na dobrotah slovenskih kmetij so letos iz občine Markovci sodelovali:

1. Slavica VINCEK, Stojnci 28
- v ocenjevanje je predala **krofe** in prejela **zlato priznanje**, letos že **tretjič**, in zato prejela znak kakovosti (znak kakovosti prejme kmetica ali kmet, ki je 3 leta zapored prejel zlato priznanje za enak izdelek), kar pomeni, da je Slavica že 9-krat prejela zlato priznanje za krofe
- za **domač kruh** je prejela **srebrno priznanje**

2. Dario ŠTUMBERGER, Stojnci 20
- za **bučno olje** je prejel **zlato priznanje** in **znak kakovosti**.

3. Kmetija CIMERMAN, Stojnci 84
- prejela je **srebrno priznanje** za **suho salamo** in **srebrno priznanje** za **meso iz tünke**

4. Ekološka kmetija PIVKO, Marija Pivko, Stojnci 22
- prejela je **zlato priznanje** za **domač liker iz aronije** in **domač liker iz aronije z medom** ter **bronasto priznanje** za **100 % matični sok iz aronije**

5. Kmetija TOPLAK-MAJERIČ, Anica Toplak, Stojnci 21a
- **zlato priznanje** za **100 % bio matični sok iz aronije** in **bronasto priznanje** za **100 % bio matični jabolčni sok**

6. Miran KRISTOVIČ, Stojnci 21b,
- **zlato priznanje** za **cvetlični med** in **zlato priznanje** za **akacijev med**

7. Matej VRTIČ, Zabovci 87b
- **zlato priznanje** za **ajdov med** in **bronasto priznanje** za **cvetlični med**
8. Sandi KRAMBERGER, Stojnci 20a
- **zlato priznanje** za **akacijev med**

9. Andrej PIHLER, Markovci 48
- **zlato priznanje** za **ajdov med**

Iskrene čestitke vsem dobitnikom!

Slavica Strelec

SKRITI ZAKLADI NAŠEGA PODEŽELJA

V poplavi plastičnih igrač, kjer lahko otrokom kupimo vse, kar jim srce poželi in je to aktualno samo kakšen dan ali dva, se v eni izmed naših vasi skriva prava zakladnica ročno narejenih lesenih modelčkov različnih naprav in kmetijske mehanizacije, prav takšne velikosti kot so igrače iz trgovine. Gospod, ki ne utrudno in skrbno ustvarja svojo zbirko, le redko komu pove, kako si krajša čas. Njegovo delo je priča, da so hobiji med drugim lahko ustvarjalen način kvalitetnega preživljanja prostega časa in prav tega se še posebej zaveda 86-letni Franc Kekec (po domače Plarov Franc) iz Nove vasi pri Markovcih.

Spretni možakar že od svojega 80. leta iz lesa ustvarja majhne modelčke nepogrešljive kmetijske mehanizacije iz preteklosti in danes. Pravi, da ga je k taki vrsti kratkočasnega pripeljala bolezen, ki je poskrbela, da žal ni mogel več opravljati vseh del, ki jih zahteva domača kmetija. Namesto na polju je torej ostajal v toplem zavetju doma in vse več časa začel preživljati v svoji delavnici. Kreativnost, želja po ustvarjanju, mirna roka in dobre oči so bili popolna kombinacija za nastajanje majhnih lesenih modelov izpod mojstrovih rok. V ustvarjanju je gospod Franc najprej podživel svoja otroška leta in nastali so modeli naprav in strojev, ki se jih spominja še iz preteklosti: konjska vprega za prevažanje slame, različni vozovi, brod, koruznjak, klopotci, miniaturne grablje,

samokolnice, kose, žrmlje, brana, preša, mlin, slamoreznica ... Svojo kreativnost in izvirnost izraža s tem, da doda tudi kanček svoje domišljije in tako je nastal tudi voz z Božičkom.

Vse to je skrbno pospravljeno v domači leseni omari, kjer gospod Franc rad opiše, kako je dobil ideje za posamezni model. Priznava, da je za kreativno ustvarjanje še vedno nepogrešljivo ročno orodje, dobra zamisel in spretnost. Med tem ko se predaja ljubim aktivnostim, poskrbi še za dobro delovanje možganov. To je tudi eden izmed hobijev, ki mu krepí spomin, koncentracijo in zbranost. Modelčki, ki nastajajo, so prave mojstrovine, polne detajlov, velikih rok in iz brestovega lesa, ki je pravšnji za takšno obdelavo, ter z malo žago, zaščito za les in ostalim orodjem, potrebnim za obdelovanje, približno tri tedne nastaja modelček, ki je sicer pomanjšan, vendar isti kot original. Posebej zanimivo je »barno« (splav), ki se ga Franc spominja iz otroških let, namreč prav s pomočjo tega so prebivalci Nagošejnc lahko peljali na pašo v Šturmovce preko reke Drave tudi do 20 glav živine. Rad se spominja starih časov, nedeljskih dogodivščin na reki Dravi ter nepozabnih druženj z vrstniki, ki so si v tistih časih po napornih dnevih privoščili tudi kakšno vožnjo po Dravi za sprostitev. Vse spomine je gospod tudi ovekovečil z modelčki, ki prikazujejo prav te stvari,

Franc Kekec in njegova zbirka umetnin

ki so bile nekoč del vsakdana. Vaščani poznajo Plarovega strica kot mojstra, ki že od nekdaj popravlja orodje. To znanje mu danes v njegovi delavnici, kjer nastajajo zanimive rekonstrukcije, še kako prav pride. Franc si čas krajša še z veliko različnimi zanimivimi stvarmi: goji zelišča, pripravlja čaje in druga na-

ravna zdravila, večkrat pa ga srečamo tudi na cesti, ko se s svojim traktorjem kljub cestnemu vrvežu odpravi v mesto po opravkih. Mojster nam je lahko vzgled, da za strast in inovativne ideje torej ni nikoli prepozno.

DK

24. srečanje turističnih društev obvodnih krajev Slovenije

Člani Turističnega društva občine Markovci smo se 1. junija 2019 udeležili 24. srečanja turističnih društev obvodnih krajev Slovenije in dodali kamenček v mozaik vsakoletnega tovrstnega dogajanja. Skupnost društev, ki delujejo v okviru Turistične zveze Slovenije, se je nekdaj imenovala Skupnost objezerskih društev, pred nekaj leti pa je prerasla v Skupnost obvodnih društev, saj so se pridružila tudi društva, ki delujejo ob rekah in potokih. Društva so namreč ugotovila, da le združena lahko nastopajo proti zakonodajalcem, ki prevečkrat spreminjajo vodno zakonodajo brez misli na turistično dejavnost ob in na vodah. Zaradi tega je prišlo do druženja enakomiselnih društev, ki si na vsakoletnih druženjih izmenjajo izkušnje in primere dobrih praks. Med ustanovitelji je bil današnji župan Dobrovnika Marjan Kardinar, ki je nagovoril in pozdravil prek 400 udeležencev tega srečanja iz 17 turističnih društev iz cele Slovenije. Člani TD Dobrovnik so pripravili zanimiv in pester program, ki se je zvrstil čez cel dan ob Bukovniškem jezeru. Začelo se je z okroglo mizo - strokovnim posvetom o vodnih zadrževalnikih kot turistični priložnosti in izzivu, ki sta se ga udeležila po dva člana vsakega društva.

Organizatorji so ponudili ogled znamenitosti občine Dobrovnik, ogled Parka prijateljstva v Žitkovcih in degustacijo lokalne kulinarike ter ogled tropskega vrta podjetja Ocean Orchids.

Naslednja možnost je bila ogled Hiše rokodelstev in degustacija lokalne kulinarike ter degustacija v Vinotoču Urisk v Strehovskih gorah. Po ogledu

teh znamenitosti je bilo veselo druženje pod šotorom s slastnim kosilom, prekmurskim bogračem, ter kulturnim programom. Podelili so tudi priznanja in denarne nagrade v projektu Moja reka. si. Vsako društvo se je tudi predstavilo s svojim pirhom, značilno za kraj. Pirhi bodo razstavljeni v Etnografski hiši

Györgya Dobronokija, ki ima dolgotrno tradicijo pirhov. Pirh oz. pisanko, ki smo ga Markovčani prinesli s seboj, je poslikala naša članica Marija Janžekovič.

Srečanja sta se udeležila predsednik TZ Slovenije Pavle Hevka in predsednik državnega zbora Dejan Židan.

Polni lepih doživetij in vtisov smo se v večernih urah odpravili proti domu že z mislijo na prihodnje srečanje v letu 2020, ki bo jubilejno, 25., na Mostu na Soči.

Sonja Erlač

Dragi otroci vrtca, učenke in učenci, delavci šole in vrtca, dragi starši in vsi, ki spremljate naše delo.

Še eno šolsko leto je za nami. Težko je oceniti tisto, česar del si. Ob oceni si lahko preveč subjektiven ali preveč kritičen, ker se bojiš, da bi pozitivna ocena lahko bila samohvala, preveč kritična pa ne bi odražala objektivnega. Pa vendar lahko po vseh analizah, ki smo jih naredili, rečemo, da smo dobra in kvalitetna šola in vrtec, da nas okolje, v katerem živimo in delamo, sprejema, spremlja in aktivno sodeluje v naših aktivnostih. Šolsko leto smo uspešno zaključili, za kar gre zahvala vsem, ki so v procesu sodelovali: otrokom vrtca, učencem, staršem, delavcem šole in vrtca, Občini Markovci, zunanjim sodelavcem in celotnemu okolju. Šolsko leto je bilo izjemno delovno, ustvarjalno, uspešno in prijetno. Uresničili smo zadane naloge in jih na nekaterih področjih celo presegli. Delo smo usmerjali v skladu z letnim delovnim načrtom, v katerem nismo mogli predvideti vseh nalog, kajti šolsko leto je dolgo, program pa vedno ne omogoča sprotne kreativnosti, inovativnosti oz. nima vpliva na nepredvidljive dogodke, zato nam je delovni načrt služil le kot dober okvir našega celoletnega dela.

S ponosom lahko znova rečem, da bo za našo šolo in vrtec šolsko leto 2018/2019 ostalo zapisano kot zelo uspešno, saj se znova lahko pohvalimo z uspehi na različnih področjih. Za te uspehe je poskrbelo 174 otrok vrtca in 353 učen in učencev šole z veliko podporo vseh, ki smo sodelovali v vzgojno-izobraževalnem pro-

cesu. Skoraj tretjina učencev naše šole je dosegla povprečno zaključeno oceno 4,5 in več, za kar so bili nagrajeni s sprejemom pri županu in s knjižno nagrado. To je dokaz delovne vneme, samoiniciativnosti in marljivosti skozi celotno šolsko leto. Pohvala gre seveda tudi vsem ostalim, ki se po svojih najboljših močeh trudite in dokazujete svoje znanje. Ne pozabite: znanje za življenje, ne za ocene. Ob rednem šolskem delu gre v letošnjem šolskem letu izpostaviti tudi nadvse uspešne rezultate na različnih področjih. Odlične rezultate smo dosegali tako na medobčinskih, področnih pa tudi državnih tekmovanjih. Maja smo se že drugič zaporedoma veselili in ponosno razglasili naše nogometašice kot državne prvakinja. Prav naša šola je bila organizator finalne prireditve na državnem nivoju in veselje, da je domača ekipa slavila, je bilo toliko večje. Vsi navijači v dvorani smo pokazali veliko pripadnost svoji ekipi, svoji šoli in svojemu kraju. Uspeh z gotovostjo lahko štejemo kot zgodovinski, tako za šolo kot občino Markovci. Iskrene čestitke vsem sodelujočim. Prav tako smo ponosni na devetošolca, ki je postal državni prvak v video montaži.

Junija sta našo šolo na velikem finalu prireditve Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo zastopali učenki v mlajši in starejši kategoriji. V slednji je naša osmošolka postala velika zmagovalka prireditve v organizaciji družbe Radio-Tednik Ptuj. Velika pohvala in ponos za našo šolo in vse čestitke. Polni optimizma in z veliko energije že načrtujemo novo šolsko leto. V vrtcu se nam bo pridružilo 46 otrok novincev, v šolske klopi pa bo sedlo 46 prvošolcev. Vsem skupaj nam želim prijetne počitnice in uspešno šolsko leto 2019/20.

mag. Ivan Štrafela, ravnatelj

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Dolič 38, 2253 Destričnik, www.geomera.si

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
Poslovna enota:
Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

ATLETI NA MEDOBČINSKEM in PODROČNEM TEKMOVANJU OSVOJILI SKUPNO KAR 18 MEDALJ RAZLIČNEGA SIJAJA, NA DRŽAVNI NIVO POSLALI DVA MARKOVSKA OSNOVNOŠOLCA

MESTO	TEKMOVALEC	DISCIPLINA	REZULTAT
1.	NEJC JAKOMINI	VIŠINA	171
1.	STAŠA ŠTERN	VIŠINA	147
1.	DANEJ RIŽNAR	DALJINA	5,55
2.	MARKO ŠTRUCL	ZVIŽGAČ	61,86
2.	MIHAEL VOGLAR	VIŠINA	130
2.	VILČNIK, KOSTANJEVEC, FORŠTNARIČ, ŠTERN	ŠTAFETA 4X100	56,91
3.	NEŽA FORŠTNARIČ	VIŠINA	145
3.	NOELLE VILČNIK	60 M	8,75
3.	EVA KOSTANJEVEC	DALJINA	4,22
3.	MIHA PFEIFER	DALJINA	5,35
3.	PRIMOŽ DVORŠAK	KROGLA	10,95
3.	RIŽNAR, LETNIK, BOLCAR, JAKOMINI	ŠTAFETA 4X100	50,33
5.	VALENTIN BOLCAR	300 M	42,54
5.	JAKA SOLINA PETROVIČ	ZVIŽGAČ	57,64
6.	BARBARA TEMENT	ZVIŽGAČ	34,67
6.	TJAŠA PFEIFER	VIŠINA	120
6.	JAN FORŠTNARIČ	VIŠINA	125
6.	NIK MLAKAR	VIŠINA	125
7.	LANA KRISTOVIČ	DALJINA	3,87
8.	TOMI HORVAT	KROGLA	9,96
8.	ANDREJ TOPOLOVEC	DALJINA	4,20
8.	MAJA GOŠNJAK	1000 M	4:18,99

V četrtek, 16. maja 2019, je na športnem stadionu na Ptuj potekalo medobčinsko tekmovanje v atletiki. Naše učenke in učenci so osvojili kar 12 medalj in dosegli nekatere izjemne rezultate in med vsemi šolami (18) dosegli 2. mesto po osvojenih medaljah.

V ponedeljek, 3. junija, smo v Slovenski Bistrici nastopili na prestavljenem področnem atletskem tekmovanju. Sončno vreme je tokrat bilo zelo primerno za atletsko tekmovanje. Preboj na področno tekmovanje je uspešno velikemu številu naših učencev. Tudi tokrat so odlično tekmovali, kaj odlično, izjemno! Osvojili smo 6 odličij in dva učenca sta se uvrstila med 20 najboljših učencev v Sloveniji v svojih disciplinah. Letos je to uspelo Staši Štern, učenki 8. razreda, in Nejcu Jakominiju, učencu 9. razreda, obema v skoku v višino. Oba sta dosegla prvi mesti, prav tako tudi Marko Štručl v metu žvižgača, vendar je bil za malo prekratek za finalni nastop. Tretji mesti so osvojili Neža Forštnarič, 8. razred, v skoku v višino, Danej Rižnar, 9. razred, v skoku v daljino in štafeta 4x100 metrov, za katero so tekli Danej Rižnar, Nejc Letnik, Valentin Bolcar in Nejc Jakomini, vsi učenci 9. razreda.

Vsem čestitke za odlične nastope in rezultate!

Rezultati so pokazali naslednje:

Mesto	Ime, priimek	Kategorija	Disciplina	Rezultat
1.	Staša Štern	Starejše učenke	Skok v višino	1,50
1.	Nejc Jakomini	Starejši učenci	Skok v višino	1,68
1.	Marko Štručl	Starejši učenci	Žvižgač	63,18
3.	Neža Forštnarič	Starejše učenke	Skok v višino	1,41
3.	Danej Rižnar	Starejši učenci	Skok v daljino	5,39
3.	Danej Rižnar, Nejc Letnik, Bolcar Valentin in Nejc Jakomini	Starejši učenci	Štafeta 4x100 m	50,03
4.	Noelle Vilčnik	Starejše učenke	60 m	8,85
4.	Primož Dvoršak	Starejši učenci	Suvanje krogle	10,91
5.	Miha Pfeifer	Starejši učenci	Skok v daljino	5,31
6.	Nik Mlakar	Mlajši učenci	Skok v višino	1,35
6.	Noelle Vilčnik, Eva Kostanjevec, Neža Forštnarič in Staša Štern	Starejše učenke	Štafeta 4x100 m	56,16
8.	Eva Kostanjevec	Starejše učenke	Skok v daljino	4,36
10.	Tjaša Pfeifer	Mlajše učenke	Skok v višino	1,20
15.	Jaka Solina Petrovič	Starejši učenci	Žvižgač	51,21

Zadnje dejanje šolskih športnih tekmovanj je festival športa, tokrat že tretjič v Žalcu, ki je letos bil 5. junija 2019. V okviru 10. festivala je potekalo še finale atletskega tekmovanja in finale košarke 3 x 3. Na finale atletskega posamičnega tekmovanja sta se uvrstila 2 naša učenca po predhodnih tekmovanjih. Sicer se v finale uvrsti najboljših 20 posameznikov v posamezni športni disciplini iz celotne Slovenije in zato smo zelo ponosni, da je to uspelo tudi našim učencem.

Naša učenca Nejc Jakomini in Staša Štern sta se ponovno zelo izkazala, zato jima iskreno čestitamo!

Rezultati atletske nastopov:

Mesto	Ime, priimek	Kategorija	Disciplina	Rezultat
7.	Nejc Jakomini	Starejši učenci	Skok v višino	1,68
11.	Staša Štern	Starejše učenke	Skok v višino	1,45

Iskreno čestitamo vsem tekmovalcem!

Mentorja: Zlatko Marčič in Drago Prislan

Starejše učenke že drugič postale državne prvakinja v nogometu

V večnamenski športni dvorani OŠ Markovci je 10. maja 2019 potekal finalni nogometni turnir za starejše učenke. Po otvoritvi tekmovanja in kulturnem programu je žreb odločal, katera ekipa bo igrala s katero v polfinalu. Domače igralke OŠ Markovci so v 1. tekmi lažje prišle do zmage, kot je bilo za pričakovati (2 : 0). Vso tekmo so prevladovala na igrišču in veselje na koncu tekme je bilo nepopisno, saj so si finale priigrale že drugo leto zapored. V 2. tekmi je

o zmagovalcu odločal en gol in to po streljanju kazenskih strelav; po rednem delu je bil rezultat 1 : 1. Več sreče in uvrstitev v finale si je prislužila OŠ Vojnik. Tekma za 3. mesto je bila odločena komaj po izvajanju kazenskih strelav in več sreče je imela OŠ Divača in si z rezultatom 3 : 2 prislužila 3. mesto. Težko pričakovani finale med OŠ Markovci (2. leto zapored) in OŠ Vojnik je opravičil vsa pričakovanja. Po rahli pobudi v začetku tekme OŠ Markovci so se igralk OŠ Vojnik pokazale za čvrstega nasprotnika, vendar je v 13. minuti OŠ Markovci povedla z 1 : 0, kar je bil tudi končni rezultat tekme. Gol je dosegla Noelle Vilčnik, ki je bila tudi izbrana za najboljšo igralko in strelko turnirja. Po tem голу so igralk OŠ Vojnik vse sile usmerile v napad, vendar

Razpored tekmovanja in rezultati:

- tekma: POLFINALE
OŠ MARKOVCI : OŠ RIBNICA **2 : 0** (1 : 0)
- tekma:
OŠ DIVAČA : **OŠ VOJNIK 2:3** – po kazenskih strelah (1:2;1:1;0:1)
- tekma: TEKMA ZA 3. IN 4. MESTO
OŠ RIBNICA : **OŠ DIVAČA 2 : 3** – po kazenskih strelah (1:2;1:1;1:0)
- tekma: TEKMA ZA 1. IN 2. MESTO
OŠ MARKOVCI : OŠ VOJNIK **1 : 0** (1:0)

Končna razvrstitev:

1.	mesto	OŠ MARKOVCI
2.	mesto	OŠ VOJNIK
3.	mesto	OŠ DR. B.M. DIVAČA
4.	mesto	OŠ DR. F.P. RIBNICA

so domačinke s pametno igro nadzorovale tekmo in domača izvrstna vratarka Neža Forštnarič je pokazala svoje izjemne sposobnosti. Vse ekipe so prikazale tehnično, taktično vsečno igro, vendar je domača ekipa OŠ Markovci prikazala največ znanja in zaslužen o osvojila državni naslov. Veselje v domači ekipi in na tribunah je bilo izjemno, saj so naslov najboljših osvojile že drugič. Turnir je potekal brez nepotrebnih napetosti in v kulturnem navijanju navijačev.

Po izboru trenerjev je najboljša igralka turnirja postala učenka OŠ Markovci Noelle Vilčnik, prav tako strelka turnirja. Najboljša vratarka na turnirju je bila Neža Forštnarič v idealno peterko turnirja pa so še so bile izbrane učenke Lara Ferjancič (OŠ Divača), Maja Poje Mihelič (OŠ Ribnica) in Nina Kajzba (OŠ Vojnik), ki so prejele lične pokale organizatorja.

Državne prvakinja so postale: Eli Bezjak, Neža Forštnarič, Blažka Horvat, Klara Kitak, Barbara Tement, Maša Žnidarič, Julija Skuhala, Neža Meglič in Noelle Vilčnik - kapetan ekipe.

Organizator in mentor OŠ Markovci: Zlatko Marčič

MLAJŠE UČENKE V ROKOMETU NA PODROČNEM TEKMOVANJU PODPRVAKINJE

V športni dvorani OŠ Markovci je v sredo, 15. maja 2019, potekalo področno tekmovanje v rokometu za učenke letnikov 2006 in mlajše. Vse sodelujoče šole so pokazale lepo, kombinatorno, borbeno igro in veliko tehničnega in taktičnega rokometnega znanja. OŠ Ormož je prikazala največ znanja in dosegla 1. mesto. Gostiteljica OŠ Markovci je po izenačeni tekmi premagala vrstnice iz OŠ Ljudski vrt in dosegla 2. mesto.

VRSTNI RED: 1. OŠ ORMOŽ
2. OŠ MARKOVCI
3. OŠ LJUDSKI VRT

Na tej stopnji se tekmovanje konča.

Našo šolo so zastopale:

Lea Janžekovič 7. A, Kaja Kumer 7. A, Manca Drevenšek 7. B, Lana Kristovič 6. A, Žana Tomažič 6. A, Eli Bezjak 6. B, Tjaša Pfeifer 6. B, Mia Pernat 6. Sok Ema 6. A, Slanič Teja 6. A, Nuša Janžekovič in Klara Tement 7. A.

Čestitamo in obilo uspeha na tekmovanjih v naslednjem šolskem letu!

Mentor: Zlatko Marčič

Sprejem odličnjakov OŠ Markovci pri županu

Šolsko leto 2018/2019 se zaključuje in prav vsak izmed učencev OŠ Markovci je lahko ponosen nase, da je uspešno uresničil vsaj del svojih zastavljenih ciljev. Vsi smo različni, a prav zato posebni. Ocene velikokrat ne pokažejo talenta ali sposobnosti ter vrline, ki jih ima posamezen učenec. Treba se je zavedati, da se učimo za znanje in za ocene in to skozi celo življenje.

V torek, 18. 6. 2019, je župan Milan Gabrovce v poročni dvorani Občine Markovci sprejel kar 109 učencev od 3. do 9. razreda OŠ Markovci, ki so dosegli odlične učne rezultate v šolskem letu 2018/2019. Župan jih je pozdravil z vzpodbudnimi besedami o radovednosti, znanju, vedoželjnosti in vsakemu izmed njih čestital ter podaril knjigo ter jim zaželel lepe počitnice. Kar 10 učencev devetega razreda (Kristina Fideršek, Eva Kostanjevec, Zala Kukovec, Marko Bezjak, Nejc Jakomini, Nejc Letnik, Ajda Mikša, Lea Roškar, Barbara Tement ter Gašper Vrtačnik) je prejelo še eno knjigo in županovo priznanje za dosežene odlične učne rezultate vseh devet let šolanja. Po svečani podelitvi je sledil še sproščeni del druženja, kjer so se učenci lahko okrepčali s priboljški, pripravljenimi prav zanje. Znanje nas bogati, širi naša obzorja in predstavlja izzive. Naj bo v naslednjem šolskem letu vse to vzpodbuda da doseganje prav tako izvrstnih rezultatov kot v iztekajočem se šolskem letu.

DK

Jana Strmšek iz Prvencev, naj glasbenica Občine Ptuj

V Občini Ptuj že nekaj let izbirajo najuspešnejše učence in jih nagrajujejo. V preteklosti so te nagrade dobili le

tisti, ki so bivali v mestni občini, zdaj pa jih lahko prejmejo tudi učenci okoliških šol, ki ob izobraževanju v svojem kraju obiskujejo še katero izmed šol na Ptuj. Letos je na glasbenem področju med vsemi učenci glasbenih šol največ točk zbrala Jana Strmšek, učenka 4. razreda OŠ Markovci in s tem postala naj glasbenica Občine Ptuj. Čeprav je še rosno mlada, se je že dokazala na različnih področjih. Je učno izjemna, tudi odlična športnica, njena velika ljubezen pa je glasba. Jana obiskuje Zasebno glasbeno šolo v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj, kjer se uči igranja flavte pod mentorstvom Lije Frajnkovič. Z odlično mentorico, podporo domačih in svojim delom se je Jana že velikokrat dokazala. In kaj pravi sama?

Koliko let se že ukvarjaš z glasbo?

Z glasbo se ukvarjam že od malih nog. Ko sem bila stara 3 leta, sem že hodila h glasbenim uricam. Flavto sem začela igrati v 2. razredu osnovne šole, saj sem imela v 1. razredu še premajhne roke.

Ali je bila flavta tvoja prva izbira ali si želela igrati kako drugo glasbilo?

Najprej sem se odločala med violino in harfo. Ko sem zaslišala zvok flavte in jo videla, sem vedela, da je to moja ljubezen za vse življenje in da je to pravi inštrument zame.

Za take uspehe je treba veliko garati. Koliko časa dnevno nameniš vadenju?

Vadenju sem namenila približno eno uro vsak dan. Če tisti dan nisem uspela vaditi, sem za naslednjo vajo porabila več časa.

Čeprav si še zelo mlada, si na glasbenem področju dosegla že veliko priznanj in nagrad. Katere od njih ti največ pomenijo in si nanje najbolj ponosna?

Zelo sem ponosna na svojo prvo tekmovanje v 2. razredu, ko sem osvojila 91 točk. Veliko mi pomeni tudi TEMSIG (državno tekmovanje), kjer sem osvojila zlato priznanje in tekmovanje v Palmanovi v Italiji, kjer sem osvojila prvo nagrado.

Kaj poleg igranja na flavto še rada počneš?

Rada tudi jaham, ustvarjam, se igram in berem. Veliko časa preživim z družino.

Na svoji poti imaš zagotovo veliko ljudi, ki te podpirajo, vodijo, usmerjajo in so ti vzgled. Bi koga želela izpostaviti?

Želela bi povedati, da me podpirajo seveda starši, mentorica in ostali sorodniki. Vzglede pa sta mi Tinkara Kovač in domačinka Anamarija Lajh, saj zelo lepo in kvalitetno igra. Bila sem že na njunih koncertih in mi je bila vaja še bolj v veselje.

Draga Jana. Iskrene čestitke za tvoje delo in uspehe. Ponosni smo nate in ti želimo, da tudi v prihodnje ostaneš zagnana, radoživa, radovedna, delovna in nasmejana ...

Slavica Lajh

Markeca, najvišjo nagrado, ki jo podeljuje Osnovna šola Markovci, letos prejme Gašper Vrtačnik, učenec 9.b razreda.

»Pravi prijatelji pridejo k nam, če smo srečni in če jih povabimo, a če smo nesrečni, pridejo sami,« je ena od misli, ki označuje Gašperja. Je dober prijatelj, ki je vedno pripravljen pomagati tako sošolcem in delavcem šole.

Gašper je izjemen fant na več področjih. Je prejemnik zlatih in srebrnih priznanj iz fizike, biologije, video-montaže, matematike. Prejel je tudi posebno nagrado, diamantni kenguru, ki se podeli učencem, ki v vseh letih prejmejo priznanje na matematičnem področju. Postal je tudi zlati bralec, saj je vsa leta šolanja opravil bralno značko. V vseh devetih letih je dosegal odlične učne rezultate.

Gašper je tudi aktiven na področjih izven šole. Že več let obiskuje Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj, kjer se uči igrati klavir. V šoli se je udeleževal kulturnega maratona, kjer so se učenci predstavili z igranjem na inštrumente. Lansko leto je skupaj z nekaterimi učenci naše šole sodeloval na občinski seji, kjer se je predstavil v vlogi župana. Udeležil se je tudi Mladinskega glasbenega tabora, ki ga vsako leto pripravlja KUD Markovski zvon. Letos je v sklopu istoimenskega društva zaigral na prvi gledališki igri Županova Micka v Markovcih. Nekaj let se je Gašper ukvarjal tudi s plezanjem in se udeleževal tekmovanj.

Če bi bil svet jasen, bi ne bilo umetnosti. Gašper je 4 leta obiskoval likovni krožek, kjer je z marljivim delom pomagal pri snovanju scenskih eksponatov. Vedno je bil tudi član tehnične podpore na različnih nivojih športnih tekmovanj.

Gašperja posebej odlikuje spoštljiv odnos do sošolcev, ostalih učencev ter delavcev šole. Prijazen pozdrav in nasmeh na obrazu sta vselej njegova spremljevalca.

Iskreno čestitamo in želimo obilo uspehov v življenju.

Devetošolci

SPREJEM PRVOŠOLČKOV

V sredo, 22. maja 2019, je v avli Osnovne šole Markovci potekal sprejem za bodoče prvošolčke in prvošolke. S pestrim programom pod vodstvom učiteljice Silve Pilinger ter ostalih učiteljic prvega in drugega razreda so jih pozdravili letošnji prvošolci in jim pokazali delček ustvarjanja plesnih uric, petja, naučenega branja in deklamiranja, usvojenega v 1. razredu. 46 bodočih prvošolcev in prvošolk je z zanimanjem lovilo prve vtise o šoli. Ogljedali so si namreč tudi učilnice in ostale prostore, s katerimi se bodo srečali že to jesen. Pozdravil jih je tudi gospod ravnatelj, jim zaželel toplo dobrodošlico in jim povedal, da jih že nestrno pričakujejo.

DK

Staša ŠTERN – NAJBOLJŠA MED NAJBOLJŠIMI

V torek, 11. junija, je v Športni dvorani Ljudski vrt na Ptuj potekala finalna prireditev projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, v katerega so se v letošnji sezoni vključile številne šole severovzhodne in osrednje Slovenije, vse do Ivančne Gorice in Kostanjevice na Krki. Podobno kot v preteklih letih, je OŠ Markovci tudi tokrat imela med finalisti svoji predstavnici. V letošnji sezoni sta se na finalno prireditev uvrstili Kaja Kokol, učenka 3. razreda, ki se je predstavila s skladbo Ti, luna nagajiva, ki jo v originalu izvaja skupina Čuki, in Staša Štern, ki je zapela pesem z naslovom Poglej me, za katero je sama napisala besedilo.

Obe pevki sta s svojim nastopom dokazali svoj izjemen pevski talent, kar so v svojih komentarjih potrdili tudi člani strokovne žirije, ki so jo sestavljali glasbeni producent Martin Lesjak, pevka in učiteljica solo petja Nika Zorjan ter pevec in glasbenik Domen Kumer.

Martin Lesjak je zelo pohvalil Kajin nastop in dejal, da v svoji dolgi glasbeni karieri že dolgo ni slišal tako intonančno točnega petja v zahtevnih legah, v katerih je Kaja zapela svojo pesem.

Vrhunec finalnih nastopov v zelo zahtevni konkurenci je predstavljal zadnji nastop, nastop Staše.

Staša je samozavestno stopila na oder in se pred več kot 1300 obiskovalci in kamerami nacionalne televizije s svojim izjemnim pevskim talentom prepustila petju in čustvom. S svojim nastopom, karizmo, glasovnimi sposobnostmi in interpretacijo je prepričala obiskovalce ter člane strokovne žirije, ki so jo enotno uvrstili na prvo mesto. Žirantka Nika Zorjan je v komentiranju njenega nastopa dejala: »Če ne bi pogledala seznama nastopajočih, kjer piše, da Staša obiskuje šele 8. razred OŠ Markovci, bi rekla, da gre za pevsko zvezdo svetovnega formata, kakršne Slovenija še nima.«

In kdo je Staša?

Staša je simpatično, bistro dekle iz Stojncev, ki je ob glasbenih sposobnostih dokazala, da je lahko tudi izjemna naravoslovka, športnica in likovnica. Je pa drugačna od vrstnic in njena drugačnost jo nemalokrat pripelje do roba družbeno sprejemljivega. Je zelo čustvena in ravno izlivanje čustev in pevske sposobnosti jo dvigujejo iz povprečja in ji dajejo možnost ustvarjanja glasbene kariere.

Upamo, da ji bo na tej poti uspelo! Iskreno čestitamo ob zavidljivem uspehu!

BŠ

23. slovensko tekmovanje Najboljši mladi kolesar AMZS

V petek, 17. maja 2019, smo se z učenci 5. razredov udeležili tekmovanja Najboljši mladi kolesar na Vranskem. Našo šolo in AMD Markovci so zastopali Jasna Bratuša, Julija Skuhala, Matej Hrga in Jaka Lorbek. Na tekmovanju se nam je pridružil tudi predsednik AMD Markovci, gospod Martin Zamuda.

Učenci so tekmovali na spretnostnem poligonu in pokazali svoje znanje iz cestno-prometnih predpisov in cestnega labirinta. Preizkusili so se lahko tudi na simulatorju spretnostne vožnje in likovno ustvarjali. Navdušeni so bili nad spretnostnim poligonom, na katerem so svoje spretnosti urili vozniki avtomobilov in motorjev.

Učenci so se na tekmovanju izjemno potrudili in zelo dobro zastopali šolo in AMD Markovci ter osvojili 8. mesto. Čestitamo!

Mihaela Bratuša

Valeta 2019

7. junij 2019 je bil za mnoge izmed nas devetošolcev nepozaben in neponovljiv dan, ker smo z valeto zaključili osnovno šolo. Pot do tega dne je bila dolga, preprejena z ovirami in zavoji, ampak tudi to je potrebno za doseg uspeha.

Priprave so stekle že ob koncu osmega razreda, ko smo začeli premišljevat, kako bi zbrali sredstva, s katerimi bi plačali stroške. Saj veste, če ni sredstev, ni valete. Če smo želeli projekt valeta izpeljati, smo si morali denar sami prislužiti. Pridno smo poprijeli za delo in začeli z zbiranjem papirja. Delo je bilo prav zabavno, saj smo se sprehodili po svežem zraku, se družili s prijatelji na malo drugačen način in obenem služili. "Ubili" smo dve muhi na en mah! Pohvaliti moramo tudi starše, ki so brez pritoževanja z nami odšli po vasi ter nam pomagali.

Kmalu smo pričeli tudi s plesnimi vajami, ki so bile za nekatere »muka«, za druge pa pravi užitek in sprostitev. Nihče ne bo pozabil našega začetka, ko je v staro telovadnico vstopila naša plesna učiteljica Natalija Banovič. Vsi smo mislili, da je ples v paru mačji kašelj, a smo se močno motili. Kako so nas bolele roke pri valčku ali se nam prepletale noge pri disku in kolikokrat smo zamudili začetek ča-ča-ča-ja ... Vendar smo zavihali rokave ter dokazali učiteljici plesa, da lahko 38 učencev pleše v enakomernem ritmu.

Priskrbeli smo sredstva za ples, manjkal je le še vrhunski program, po katerem bo valeta nepozabna in se bo še nekaj let po našem odhodu govorilo o njem. Kako najti rdečo nit? S tem smo si belili glavo noč in dan in čakali na idejo, ki je prišla v obliki cirkusa. Zakaj ravno cirkus? Ker so nas učitelji kdaj pa kdaj okarali, da zganjamo en velik cirkus, ki smo ga zdaj uporabili za dober namen. Dali smo vse od sebe in na koncu poželi veliko pohval. Hvala učiteljem, staršem in vsem, ki ste pomagali pri organizaciji valete. Bilo je več kot odlično. Dve generaciji sta se spojili v nerazdružljivo celoto. Dokazali smo, da zmoremo in na to smo ponosni! Zaključila bom z verzom naše himne:

Prijatelji ostanimo
in ne pozabimo,
da vedno skupaj smo bili,
vsa leta in vse dni!

Ajda Mikša, 9. b

»Mi smo mini maturantje!«

Kot bi tlesnil s prsti, se izteka šolsko leto in za otroke, ki bodo v novem šolskem letu prestopili prag osnovne šole, se pričanja novo poglavje v življenju. V ponedeljek, 10. junija 2019, so se od vrtca poslovili na prav poseben način. V mini maturantskih majčkah in kapicah so se odpravili skozi vas Markovci, poslovili so se od mlajših otrok v vrtcu, obiskali učence prve triade v domači osnovni šoli. Obiskali so tudi župana Milana Gabrovca. Po občinski zgradbi je odmeval glas petja in veselje ob otroškem dirndaju. Ob prijetnem sprejemu so se skupaj poveseleli in posladkali s sladoledom. V četrtek popoldan so se minimaturantje predstavili tudi staršem in jim pripravili krajši program, ki mu je sledilo srečanje v obliki športnih iger.

Dragi minimaturanti, 1. septembra boste stopili na novo pot. Ta naj bo še naprej radovedna, vesela, radoživa in polna novih spoznanj in doživetij.

ŠOLA je velika beseda, še večja postati UČENEC in prestopiti prag šole, spoznati nove prijatelje, učitelje, novo okolje in obraze. Čeprav v šoli pouk tudi poteka skozi igro, pa ta ni več tako brezskrbna kot v vrtcu. V šoli bo potrebno tudi spoznati in osvojiti nov dnevni ritem, ki se razlikuje od vrtca. Kljub temu vemo in verjamemo, da vam vsega novega ne bo težko premostiti in osvojiti, saj že komaj čakate, da si obesite šolsko torbo na rame, prestopite šolski prag in postanete ŠOLARJI.

Nedvomno pa, dragi starši, drugače dojemate prvi šolski dan vašega otroka. Zavedate se, da se ob zaključku vrtca, predšolskega obdobja, končuje ena najbolj nežnih in varnih obdobij otroštva. Kljub odraščanju vaš otrok tega ne čuti tako, zato mu bodite še naprej v oporo in se skupaj z njim veselite prvega šolskega dne, pa ne samo prvega, ampak tudi vse nadaljnje.

Vsi, ki smo z njimi preživeli to prvo obdobje vzgoje in izobraževanja, jim želimo uspešno nadaljevanje. Naj se na tej novi poti dobro počutijo, naj s pridom uporabijo vsa pridobljena znanja in izkušnje.

Otroci so kot metulj v vetru, nekateri letijo višje kot drugi, ampak vsak leti po svojih močeh.

Zakaj bi jih primerjali? Vsak je drugačen, vsak je poseben, vsak je prečudovit, vsak je edinstven.

Sonja Ambrož Zelenik

Folklorne urice v vrtcu

Folklorne urice so v tem šolskem letu potekale enkrat tedensko. Dejavnost se je izvajala v dveh skupinah, saj je bilo vanjo vključenih 28 otrok. Skozi igro smo se naučili ljudskih običajev, otroci so spoznali razliko med igro nekoč in danes. Igrali smo se rajalne igre naših babic in dedkov. Posebej zanimiv jim je bil pustni čas, ko smo spoznali etnografske pustne like, a ne le njihove podobe, pač pa smo se naučili tudi, kako plešejo kopjaši, kako pojejo in plešejo vile in kaj govorijo pobirači. Največ časa smo posvetili ljudskim plesom. Plesali smo plese, ki so značilni za Štajersko. To so špic polka, rašpla, zibenšrit, čindara in drugi. Poleg plesnih korakov smo se naučili še besedila, ki se prepevajo ob določenih melodijah in dajali poudarek na ritem. Ob koncu šolskega leta smo bili dovolj suvereni, da smo se predstavili staršem na zaključni prireditvi interesnih dejavnosti z naslovom »Zapojmo, zaplešimo all together«. Naša občina je zelo bogata s kulturno dediščino, saj so naši predniki in tudi sedanje generacije uspešno ohranjali ljudske običaje, tako da ti živijo med ljudmi. Prav je, da tudi naše najmlajše ozaveščamo z našo kulturo, našo zgodovino. Tako bomo vsi skupaj poskrbeli, da bodo

ti ljudski običaji še naprej živeli med nami.

Jasna Forštnarič

Vrtec Markovci poje

Za nami je še eno zelo uspešno šolsko leto, ki je obrodilo rekordno število mladih pevcev v zboru. Letos jih je bilo kar sedemdeset, kar pomeni, da so željo po petju v zboru izrazili skoraj vsi otroci, ki so imeli možnost prepevanja v zboru.

Zame petje ne more biti privilegij samo za tiste otroke, pri katerih so pevske sposobnosti bolje razvite. Velikokrat mi je kdo povedal, da je bil, kar se petje tiče, zatrt že v rani mladosti, ko ni mogel prepevati v zboru, ker ni bil »dovolj dober«. Sama spodbujam ravno obratno. Pri otrocih se lahko glasbeni posluš razvije samo, če je izpostavljen kvalitetnemu petju in to že od malih nog. In če te možnosti nima v domačem okolju, je prav, da mu jo ponudi vrtec, ki je dolžan s strokovnim pristopom zagotavljati optimalen razvoj otrok.

Vsako leto se po uvajalnem septembru, kot ga imenujemo v vrtcu, odpravim v skupine, kjer so otroci stari od 4 do 6 let. Čeprav me otroci že v večini poznajo, se jim predstavim in povabim k interesni dejavnosti. Ker se zavedam, da so otroci predvsem izkustvena bitja, in da so besede veliko premalo, jih, preden se odločijo za sodelovanje, z dejavnostjo natančneje seznanim na prvi uri zborčka.

Zaradi velikega števila prijavljenih pevcev, je letošnja dejavnost potekala v štirih skupinah, in sicer enkrat na teden po približno eno šolsko uro. Naše ure so veliko več kot samo petje. Vsaka ura je premišljeno načrtovana z namenom, da bo otrokom čimbolj zanimiva in da bo nadgradnja predhodne, kar se tiče razvijanja pevske sposobnosti. Sestavljena je iz dveh delov: iz ogrevanja in opevanja ter učenja nove pesmi in utrjevanja že znanih. V prvem delu si otroci preko igre najprej ogrejejo telo, ki je instrument pevca, sledijo vaje za pravilno pevsko držo, pa vaje za pravilni vdih in izdih, vaje za artikulacijo, razvijanje resonance, vaje za aktivizacijo prepone ter na koncu še vaje za razvijanje ritmičnega in melodičnega poslušanja. Drugi del je namenjen petju pesmi. Pesmi izberem že v začetku šolskega leta. Glavno merilo je, seveda poleg primerne obsega, ritma, melodije, tempa, umetniške vrednosti, predvsem vsebina oz. besedilo. Menim, da otroci lahko pesem res pripovedno zapojejo le, če doživijo vsebino in se z njo poistovetijo.

Letos je bilo doživetemu petju naših pevcev mogoče prisluhniti trikrat. Led s tako številčnim zborom smo prebili na začetku maja na prireditvi Zapoimo, zaplešimo all together. Skrb, kako na odru obvladati tako število mladih pevcev, je bila zaman, saj smo se odlično odrezali. Konec maja smo se ponovno predstavili na letnem koncertu šolskih zborov, kjer smo širši publiki pokazali, da ni skrbi za pevski rod. V začetku junija smo zapeli še na prireditvi Ciciban poje in pleše v Mariboru, kamor se žal nismo mogli odpraviti vsi, saj nas omejuje predvsem število pevcev pa tudi kvaliteta petja. Ponovno sem bila postavljena pred težko odločitev, koga izbrati. Na tem mestu bi se zahvalila vam, dragi starši, za razumevanje ter otrokom, ki so odločitev, da ne gredo v Maribor, brez težav sprejeli. Menim, da so bolj kot ta nastop, vredne vse tiste ure, ki jih je bil otrok deležen skozi leto.

Ves naš trud je bil tako poplačan z vašimi bučnimi aplavzi in vso podporo, ki nam jo namenjate, naši dragi poslušalci. Seveda pa smo se tudi sami malo nagradili ter se odpravili na zaključni izlet, ki je postal že naš tradicionalni. »Ju hu hu, mestni park na Ptuj, mi smo tu.«

Zaključila bom s stavkom ene od mojih mladih pevk, deklice Lane: "Vzgojiteljica, jaz vsaki dan vadim pesmice, ker veš, vaja dela mojstra in mojster dela vajo."

Tako velika misel za tako majhno deklico, pa vendar drži. Zato, dragi moji pevci, ponosna sem na vas in hvala vam za ves vaš trud, saj brez njega ni bi bilo naših odlično izpeljanih nastopov.

Pri zobozdravnici (opis)

Mama me je prejšni mesec peljala k zobozdravnici. Zobozdravnica je ugotovila, da imam dva zoba strta. Naredila mi je dve zvezdici. Zelo me je bolelo. Ker me je bolelo, sem se jokala. In pri zobozdravnici mi ni bilo všeč.

Nina Meznarič, 2.a

SARA (opis osebe)

Ime mi je Sara. Pišem se Hvalec. Stara sem osem let. Hodim v drugi razred. Živim v Markovcih 80 a. Sem srednje postave. Moje oči so modre. Moji lasje so temno rjavi. Večkrat sem oblečena v roza hlače, v črno majico z belimi svetlečimi črtami. Obuta sem v roza športne copate. V prostem času rada risem pomlad, se igram. Rada jem ribe in krompir z blitzi.

Sara Hvalec, 2.a

Pri zobozdravnici (opis)

K zobozdravnici me je peljala mami. Pri zobozdravnici sem bila morda. Zobozdravnica mi je naredila zvezdico. Namočil mi je, naj si umivom zobke. Pocutila sem se prestrašeno. Pri zobozdravnici sem bila pridna in zato sem dobila lizika.

Mariša Rakusa, 2.a

Marija (Opis osebe)

Ime mi je Marija. Pišem se Roškar. Stara sem 7 let. Hodim v drugi razred. Živim v Novi Vasi 59 B. Sem visoke postave in suha. Imam okrogel obraz. Moje oči so rjave. Moji lasje so rjavi in srednje dolgi. Večkrat nosim rozasto obleko in črni trikotnik. Obuta sem v rozaste čevlje. V prostem času se igram z novim kužkom. Najraje jem špinacio.

Marija Roškar, 2.a

LUKA (opis osebe)

Ime mi je Luka. Pišem se Krajnc. Star sem sedem let. Hodim v drugi razred. Živim v Stojncih 136 d. Sem srednje postave in suh. Imam podolgast obraz. Moje oči so modre. Moji lasje so kratki, rjavi in gladki. Danes sem oblečen v modre hlače, modro majico in modro črne copate. Na obliki hlačnic imam mšičke. Obuta sem v modre športne copate. V prostem času najraje risem evropske države. Najraje jem spagete z bolgarsko omako.

Luka Krajnc, 2.a

Poučevanje angleščine v kitajskem vrtcu

Kitajska – tretja največja država na svetu po velikosti, po številu prebivalcev pa kar prva. Imperij, ki se iz vzhoda na zahod razteza na skoraj 5.000 kilometrih. Država, za katero človek potrebuje mesece, da jo spozna, in leta, da se nanjo sploh navadi. Država, v kateri je prepovedana uporaba Googlovih storitev in kjer prebivalstvo živi v skladu z metodami tradicionalne medicine. Država, ki te preseneti na vsakem koraku, tudi po polletnem bivanju v njej.

Na svojem enoletnem popotovanju po državah Jugovzhodne Azije sem se s tole vsemogočno in neizprosno lepoto srečala kar dvakrat. Najprej kot zahodnjakinja, ki si je v vrtcu s poučevanjem angleščine dva meseca služila kruh, pozneje pa kot turistka, ki je od-

krivala njene lepote.

V sestavku se bom osredotočila predvsem na moj prvi stik s Kitajsko – kot učiteljica angleščine. S to deželo sem se prvič srečala maja 2017, ko sem sprejela vabilo za poučevanje angleščine na enem izmed zasebnih vrtcev v vele mestu Guangzhou. Guangzhou je glavno mesto province Guangdong, ene izmed 22 provinc Kitajske. Obenem je tretje največje mesto Kitajske, v mestu pa živi več kot 13 milijonov prebivalcev. Za nekoga, ki prihaja iz države z 2 milijonoma prebivalcev, je tolikšna masa ljudi praktično nepredstavljiva.

Celotna zgodba se je pričela jeseni 2016, ko sem na popotovanju po Šrilanki naletela na hipijevski par, ki se je preživljal s poučevanjem angleščine na

Kitajskem. Po kratkem pogovoru sem se čisto navdušila nad tovrstnim delom in ko se je maja 2017 pojavila potreba po novi učiteljici angleščine v vrtcu, kjer sta poučevala tudi moja znanca, sem že bila na letalu za Guangzhou, ne da bi sploh vedela, kaj me bo pričakalo ob mojem prihodu.

Prvo srečanje s Kitajsko je bil pravecat kulturni šok. Še danes se dobro spomnim vročine in sopare ob izstopu iz letala, azijskih ljudi, ki so me gledali z začudenjem, napisov v kitajščini ter nezmožnostjo vzpostaviti komunikacijo v angleščini. Na Kitajskem se namreč vsi učijo angleščine, pa vendar je odstotek ljudi, ki jo dejansko uporabljajo, zelo majhen. Še danes ne vem, kako mi je uspelo zapustiti letališče in prispeti v vr-

tec, saj je večina komunikacije potekala s kretnjami in mimiko. Na Kitajskem se človek pravzaprav začne zavedati svoje majhnosti in nepomembnosti. Tukaj ti namreč noben tuji jezik, razen kitajščine, ne bo koristil, storitve Google so pa tako ali tako prepovedane in jih sploh ni možno uporabljati. Ob obisku Kitajske je tako zelo zaželeno poznavanje vsaj preživetvenih kitajskih fraz.

Prvi teden prihoda sem preživela v privajanju na Kitajsko in kitajski sistem poučevanja v vrtcih. Prav tako sem pričela z učenjem kitajskih pismenk, ki jih je vsega skupaj okrog 8.000. Za vsakodnevno komunikacijo in razumevanje časopisov jih je potrebno poznati vsaj 2.000–3.000. Vrtec, v katerem sem poučevala, je bil v zasebni lasti, zato se

je tudi razlikoval od ostalih, ki so bili v javni lasti. Vanj so vpisovali svoje otroke samo premožni starši, vpisnina pa je znašala 400 € na otroka na semester. Ravno zasebni vrtci so največji zaposlovalci tujih angleških učiteljev, saj želijo otrokom omogočiti »mednarodno izobrazbo«. Na Kitajskem so namreč angleško govoreči tujci zelo visoko cenjeni, za kar so kitajski starši tudi pripravljeni odšteti visoke vsote denarja. Ni pomembno, ali ima učitelj ustrezno izobrazbo, izkušnje pri delu z otroki in ali je angleščina njegov materni jezik. Dovolj je, da je bele rase in govori angleško. Skoraj vsak zahodnjak, ki sem ga srečala na svojem dvomesečnem poučevanju na Kitajskem, se je preživil s tem delom. Ta poklic je namreč izredno dobro plačan in z minimalnimi stroški omogoča dostojno življenje. Služi kot odskočna deska za raziskovanje Azije, saj so neprimerljivo poceni in dokaj blizu. Ravno zaradi pomanjkanja kakovostnih, angleško govorečih učiteljev, vrtci in šole velikokrat najamejo kogarkoli, ki ima rad otroke, je bele rase in govori angleško. Ti učitelji so tudi v povprečju do 3x bolje plačani kot kitajski učitelji in imajo več ugodnosti na delovnem mestu. Kot tujec zelo hitro opaziš razlike med kitajskimi in tujimi učitelji – tujci smo imeli vsak dan 2–3 ure prostega časa po kosilu, medtem ko so kitajski učitelji morali ta čas preživeti z otroki. Imeli smo točno določen urnik, medtem ko so kitajski učitelji pričeli pouk pred nami, končali pa za nami. Prav tako nam je odsotnost bila oproščena v primeru zdravniških pregledov, medtem ko so se kitajske vzgojiteljice morale pošteno pogajati, da so si izborile prost dan ali bolniško odsotnost. Tudi sistem vzgajanja se na Kitajskem precej razlikuje od našega. Kitajci imajo namreč zelo zanimiv in drugačen sistem poučevanja. V vsakem razredu sta bili prisotni dve vzgojiteljici ter varuška, ki je pomagala pri hranjenju otrok in preoblačenju, ob koncu vsakega dne pa je vse otroke tudi pregledala, saj so otroci morali biti čisti in urejeni, preden so zapustili vrtec. Njihovi starši so bili namreč izredno občutljivi, če se je njihovim otrokom v šoli karkoli pri-

petilo. Prav tako so imeli šolski dan razdeljen na številne aktivnosti: od učenja angleščine, športne vzgoje, kitajščine, ustvarjalnih in plesnih delavnic. Otroci so se v vrtcu zbrali že pred 8. uro ter jo zapustili šele ob 17. uri. Čeprav so imeli premožne starše in niso živeli v pomanjkanju, njihovo življenje ni bilo najbolj rožnato. Na Kitajskem namreč živi 1,23 milijarde ljudi, kar ne pomeni samo visoke gostote prebivalstva, pač pa tudi konkurenčnost na vseh področjih. Od Kitajcev se namreč zahteva nepredstavljivo veliko na vseh področjih življenja: v šoli, službi in doma. Otroke že zgodaj vpisujejo v razne krožke in delavnice, saj želijo, da so njihovi otroci najboljši na vseh možnih področjih. Veliko otrok tako konča pouk šele pozno zvečer. Že v vrtcu jih navadijo na red in disciplino. Čeprav nisem nikoli bila priča pouku v vrtcu v Sloveniji, si upam trditi, da tako »socialistične« vzgoje nismo deležni v Sloveniji, kot so jo otroci na Kitajskem. Otroke so preštevali tudi

po 10-krat dnevno, venomer so morali biti na miru in niso smeli klepetati. V primeru neposlušnosti so otroke tudi za kazen odvedli v drug razred, kričanje vzgojiteljic pa je bilo vsakodnevno na sporedu. Seveda se je scenarij popolnoma spremenil ob prihodu staršev, saj so bili otroci njihovi ljubljenci. Prav zato so tudi izredno pazili, da se kdo izmed otrok med aktivnostmi ni poškodoval ali da je zapustil vrtec neurejen. Tako je vsak dan pred prihodom staršev varuška morala pregledati otroke, v primeru da se je kdo opraskal ali pa umazal med igro.

Kot učiteljica angleščine sem bila zadolžena za pripravo angleškega vsebin. Poučevala sem dva razreda: otroke med četrtem in desetim letom starosti, zato so tudi učne ure morale biti temu primerno zastavljene. Učna ura je namreč morala potekati največ 20 minut skozi interakcijo in igro. Poudarek je bil predvsem na animaciji otrok in ponavljanju besed, saj so si jih le tako

najbolj zapomnili. Vsak teden sem morala določeno snov predstaviti v obliki teorije, iger in likovnega ustvarjanja. Konec tedna je bil rezerviran za domače naloge. V vsakem razredu je tudi bilo med 20–30 otrok, red in mir pa so mi pomagale vzdrževati kitajske vzgojiteljice, ki jim povzdigovanje glasu in vpitje nista bila tuja. Kot učiteljica angleščine sem na Kitajskem preživela samo dva meseca; prvič zaradi vize, ki se mi je po dveh mesecih iztekla, drugič pa, ker me je popotniška žilica vlekla naprej v nove kraje, novim dogodivščinam naproti. Na Kitajsko sem se spet vrnila čez pol leta, tokrat z drugačnim namenom: raziskovanjem in odkrivanjem skritih kotičkov te vsemogočne lepote.

Lucija Peklar

*Servis gospodinjskih
aparatur, elektronskih
naprav in TV/LCD*

*Ljubo Jurič s.p.
Borovci 56b
2281 Markovci
Tel.: 041-631-571*

Maroko, dežela zahajajočega sonca

Za vse, ki me še ne poznate, sem Jasmina Mujanovič in prihajam iz Nove vasi pri Markovcih. Ena izmed stvari, ki me neizmerno osrečuje, so potovanja. Na pot se zmeraj podam sama, brez kakršnih koli načrtov in pričakovanj. Prepustim se svojim nožicam, da me ponesejo v neznano.

Takšen način potovanja je v moje življenje prinesel obilico nepozabnih trenutkov in izkušenj, predvsem pa mi dal vedeti, da svet le ni tako črn in da na njem domujejo neverjetni ljudje, ogromnih src.

Tokrat me je pot ponesla po Maroku, ki se tako po kulturi kot po pokrajini zelo razlikuje od naše preljube Slovenije, pa vendar mi ni bil nič kaj tuj. Menim, da je dom nekaj, kar odkrijemo v sebi in če ga nosimo s seboj, ni poti, ki je ne bi bili zmožni prehoditi, in ni kraja, ki bi ga ne bili zmožni odkriti. Rada odkrivam druge kulture, še raje sem del njih. Prav to je razlog, da na svojih potovanjih večino časa preživim z domačini. Z njimi jem, spim, sem tako rekoč del njihovega vsakdanjika.

Večino svojega potovanja po Maroku sem preživela v puščavi. Domovala sem pri berberski družini tamkajšnjega

nomadskega ljudstva. Njihove bivalne razmere niso nič kaj rožnate, a kljub temu da so revni, premorejo toliko večje bogastvo v sebi. Sprejeli so me z odprtimi rokami in mi nudili vse in še več. Dali so mi občutek varnosti in zaščete, počutila sem se kot del njihove družine. Še ime so mi naredili v času mojega domovanja pri njih. Poimenovali so me Fatima, ki ji pripisujejo pomen sreče. Neverjetno je bilo biti del velike družine, sedeti v krogu na tleh, polnih preprog in uživati tradicionalno hrano, skupaj z ostalimi iz iste sklade, še posebej, ker je bil to čas Ramadana, ki velja za sveto obdobje muslimanske kulture. Z večjim delom družine se nisem mogla sporazumevati, saj so govorili le arabsko, so pa v moje življenje prinesli nek nov jezik, jezik prijaznosti in mi s tem dali vedeti, da ta nima meja. Seveda pa je bilo to doživetje le ena izmed tisočih stvari, ki so pustile močan vtis na meni. Na svojem potovanju sem med drugim odkrivala tudi maroška mesta in njihove skrite kotečke, jahala kamele, se povzpenjala na gore, odkrivala slapove. Vse to je potekalo v družbi domačinov, ki sem jih spoznala na poti in brez katerih moje doživetje brezdvomno ne

bi bilo isto. Eno izmed mest se mi je še posebej vtisnilo v spomin, Chefchaouen, tako imenovano modro mesto. To je mesto, katerega stavbe so prebarvane v modro barvo. Modrina daje poseben čar temu majhnemu mestecu, ki te hitro popelje v svet pravljicnosti. Čisto nasprotje temu mirnemu mestecu pa sem doživela v Marakešu, v katerem se v labirintu mestne Medine hitro izgubiš. Polna je prodajaln, stojnic, ljudi, pravi raj za nakupovanje in prava paša za oči.

Maroko je res raznolika dežela, za vsakogar se prav gotovo najde kak koteček, ki bi mu ugajal. Mene je v celoti navdušil, sploh ljudje in njihova kultura.

Vsaka nova pot, ki jo prehodim me opomni, da je treba življenje zajemati s polno žlico, prepustiti se toku, pa na kakršnokoli novo dogodivščino nas že ta ponese. Tone Pavček je zapisal: Na svetu si, da gledaš sonce, na svetu si, da greš za soncem, na svetu si, da sam si sonce in da s sveta odganjaš sence.

Jasmina Mujanovič

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci Lista iz Markovcev,
 namestite se na mehko odejo v hladni senci, vzemite v roke pisalo .. Pred vami je počitniška nagradna križanka. Vsi, ki boste pravilno ugotovili obe gesli, rešitvi pošljite na elektronski naslov: **markovski.list@gmail.com do 31. avgusta 2019**. Tri posameznike, ki jih bomo izžrebali, bomo nagradili s kopalnimi kartami Term Ptuj (vsak prejme eno karto). Vabljeni k sodelovanju!

						SESTAVIL MARJAN ŠKVORC	ŠPANSKI NOGOME- TAŠ (SERGIO)	ZAPOR	DELAVNI- CA PRED- METOV IZ KARTONA	LETOVI- ŠČE PRI OPATIJI						
						VODNE ŽIVALI S KLEŠČAMI										
						RIŽEVO ŽGANJE										
						ENOTA ZA MERJENJE										
						KONICA				KRAJŠA OBLIKA IMENA RONALD						
						DEL KO- RUZE, KI VSEBUJE ZRNA					↓	LIST IZ MARKOV- CEV	PRODAJA- LEC IZDEL- KOV IZ SREBRA	REKA V ROMUNIJI IN SRBIJI	FRANCOS- KI PISA- TELJ ZOLA	PROSTOR ZA SEKA- NJE DRV
						KRAJ PRI ORMOŽU	BURLES- KA STAN IN ????	BIBLIJSKI OČAK PLESANJE				IGRALEC IN ANIMATOR VILAR				
						→						SPOJ ROKE IN TRUPA VEČANJE				
LIST IZ MARKOV- CEV	VEDA O ELEMEN- TIH IN SPOJINAH	PREBIVA- LEC IRANA	PODSKU- PINA ČLO- VEŠKE VRSTE	LEPLJEN- KA VRTNA HIŠKA	↓					PUŠČAV- NIK, SAMOTAR						
ODDELEK BOLNIŠ- NICE										POVABILO						
MUZA LJU- BEZENSKE- GA PES- NIŠTVA						OLIVER ANTAUER FILOZOF (THEODOR)			TUJA OBLIKA IMENA ANA	PTIČJA HRANA	ŽUŽELKA RUMENO RJAVA BARVA					
MASIRA- NJE							ZAPREKA, OVIRA PEVEC PRESLEY							OKRASEK	VSE LADJE KAKE DRŽAVE	STARO- GRŠKI SREBRNIK, OBOLOS
IME NEM- ŠKE PISA- TELJICE SEIDEL				OSEBA, KI SE ZAVZE- MA ZA NE- KO IDEJO								ROLETA OBDELO- VALEC ZEMLJE				
JANEZ ERŽEN			VELIK HRVAŠKI POLOTOK	ČEVELJ- ČEK									HRVAŠKI OTOK ENOCALI- ČARJI			
SLOVEN- SKI PIANI- ST BER- TONCELJ				DROBNA ŽIVAL PRISTOJ- BINA				PROMET- NICA	DIEGO ??? MARADONA UBRANI GLASOVI							
LIST IZ MARKOV- CEV	SLOVEN- SKI DRA- MATIK CANKAR	ZAJEDA- VEC VELIKA DVORANA								EVROP- SKO GORSTVO	STEKLA- STA SNOV NA POSO- DI					
MOČNA, KRČEVITA JEZA				NASPROT- JE PLIME URADNI SPIS							VRH GLAVE PRITOK RENA					NOGOMET- NI SELEK- TOR (MATJAŽ)
PREVARA (STAR.)						ANTON AŠKERC	SNOVI PO REAKCIJI KISLINE Z BAZO					PISATELJ (FRANCE) JAKOB ALJAŽ				
AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA, ALJASKA							ČUTENJE TELESNE BOLEČINE									
KEMIJSKI SIMBOL ZA NATRIJ			OČE				SLOVEN- SKA TELO- VADKA ŠAJN						HITRO PREMI- KANJE			

Košnja trave na star način in praznik sv. Izidorja v Novi vasi pri Markovcih

15. junija so v Šturmovcih v organizaciji Konjeniškega društva Nova vas pri Markovcih ponovno kosili kot nekoč. Vlogo gospodarja je letos prevzel Konrad Janžekovič z ženo Ivanko. Ob jutranjem svitu so se kosci in brodarji zbrali pred gasilsko-vaškim domom v Novi vasi. Po požirkih "hujdega" so se odpravili v Šturmovce. Žal se letos zaradi narasle Drave čez njo niso mogli prepeljati z ladjami, zato so se na delo v Šturmovce peljali s konjskimi vpregami in starodobniki. Na travniku je gospodar vrezal prvo plast, priključilo pa se mu je še 42 koscev. Med njimi je bila tudi nepogrešljiva skupina pevcev, ki je dogajanje popestrila s svojim vrlim petjem ljudskih pesmi. Med kosci se je našlo tudi nekaj otrok, tako da se jim za podmladek in nadaljevanje tradicije ni potrebno bati. Pridružile so se jim še grabljice, ki so koscem postregle z domačo kisló juho in sirovimi pogačami s krušne peči, medtem pa so po travniku odmevali zvoki harmonike. Pri košnji so sodelovali tudi člani BCS tima s kosilnicami, ki so prikazali košnjo današnjega časa. Zanimiv je bil tudi prikaz košnje s kosilnico s konjsko vprego. Jože Cimerman je čez zimo obnovil več kot sto let staro kosilnico, Marjan Poljanec pa je prikazal, kako je potekala košnja pred sto leti. Gospodar se je ob koncu košnje zahvalil vsem koscem, grabljicam, brodarjem in furmanom, kot plačilo pa je podelil »želencije« za delo težakov. Izbral je novega gospodarja in gospodinjo. To vlogo bosta drugo leto prevzela Ilgov zet Dušan Lorbek in gospodinja Alenka Petrovič. Ob prijetnem druženju je po Šturmovcih odmevala domača Šturmovska pesem "Hoj ladje ladje".

Lucija Janžekovič

Dan za tem, v nedeljo 16. junija, pa je potekalo tradicionalno, letos že 11. mednarodno srečanje konjenikov, traktoristov, BCS kosilnic ter starodobne in novodobne mehanizacije. Srečanje (druženje) je v čast sv. Izidorju, zavetniku kmetov. Letošnja udeležba na povorki, ki je vodila čez Novo vas, Markovce, Zabovce in nazaj pred gasilsko-vaški dom Nova vas, je bila zelo številčna. Sledil je kulturni program in blagoslov udeležencev, ki ga je opravil domači farni župnik. Program so popestrile grabljice iz Markovcev ter skupina harmonikašev harmonikarskega orkestra Modras. Tradicionalno so naše obiskovalce gospodinje pogostile z »nagošejnsko ocvirkovico«. Prireditve naj bo v ponos vsem nam in hkrati vsem občanom občine Markovci, saj imamo kljub času, v katerem živimo, še vedno posluh drug za drugega in ko je potrebno, stopimo skupaj ter ohranjamo našo bogato naravno danost in kulturno dediščino. Prireditve je bila zelo uspešna. Vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je uspela, iskrena hvala, udeležencem pa hvala za sodelovanje.

Anton Kekec, predsednik KK Nova vas

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor : Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement.

Odgovorna urednica: Alenka Domanjko Rožanc.

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec

Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko, ki bo izšla v drugi polovici septembra, je PETEK, 6. september 2019.